

Manfred.

Zaallicht uit.

Gebeamde beelden hoog tegen de achterwand.

Beelden van mensen die sterven, de één na de andere, echt en niet echt, een executie, een gefilmde zelfmoord, een voetganger uit Sarajevo, een dierenarts die een dier doet inslapen, iemand die sterft op het toneel na een moeilijke opera, de executie van een Vietcongofficier door Nguyen Ngoc/ Saigon 1988. Zo'n sterfgeval of twintig na mekaar en dat in een loop.

Muziekje d'r overheen,

Theme from True Romance

Dan in voice over: De proloog.

Misschien moeten we alles in een ruimer kader leren bekijken,

Qua tijd bedoel ik.

Ophouden met dat gezeur over eeuwen en tijdperken,

En gewoon De Eeuwigheid als enig principe hanteren.

Als je alles afmeet aan die tachtig of honderd jaar die je hier gegeven zijn,

Dan wordt je alleen maar bang en dan maak je niks mee.

En we zijn hier om dingen mee te maken,

Of we dat nou leuk vinden of niet.

Als ik voor elke zandkorrel die ik op het strand kan vinden een kathedraal bouw waaraan ik pakweg 207 jaar werk en als ik daar dan mee doorga tot ik alle zandkorrels van alle stranden op de hele wereld een gelijkaardige wijze heb vereerd, dan zal, als ik daarmee klaar ben, de eeuwigheid niet eens zijn begonnen....

Tenminste, dat zegt Jeroen Brouwers.

De dood kan niet het drama zijn dat wij er van maken.

Daarvoor wordt er te lustig op los gestorven.

Stel dat de eeuwigheid ons werkveld is.

Een eeuwigheid deinend op vooruitgang en aftakeling.

We rotten en groeien alleen maar. Eindeloos opnieuw. Alles!

Elke gedachte kost je hersencellen.

En niks is definitief.

Als we dat nou gewoon zouden aannemen,

Dan hoefden we elkaar toch niet meer zo angstvallig lief te hebben,

En zo verschrikkelijk te missen nadien.

God en de schepping dat is hetzelfde.

Waar geleden wordt lijdt hij.

Wij mensen kunnen zijn pijn verminderen.

Door het niet meer zo erg te vinden om pijn te hebben.

Wat voor pijn dan ook. Keelpijn. Liefdesverdriet. Of gewoon: Je bent veertig.

Maar het is niet een Hij of een Hem.

D'r is niet zoiets als een man met een baard ergens waar je vader tegen mag zeggen en die je

dan komt redden.
Dat is voor middeleeuwen. Voor kinderen is dat.
We moeten het zelf doen.
En dat wat wij God noemen is eerder iets hardnekkigs binnenin ons,
Een ongetemd stuk bewustzijn, dat tot schonere en het lelijkere dingen in staat is, dan wij
met onze verbeelding kunnen pakken.
Het zit in ons,
En wij zijn er verantwoordelijk voor.

Dat denk ik soms.

Het gebeurt dat wij ons....

*Muziek en beelden worden ruw afgebroken,
D'r komt een nieuwslezer in beeld*

Nieuwslezer

... En dan nog een zopas binnengelopen bericht. In Beughelwaard, dat is een gehucht van het stadje Ommen a/d Azel, heeft zonet een ontploffing drie panden in de puin gelegd. Bij een eerste raming zijn hierbij naar schatting acht slachtoffers gevallen. Alleen een baby en een vrouw van tachtig zouden het hebben overleefd. Over de oorzaak van de explosie is nog niks bekend maar vermoedelijk gaat het om een gaslek. Beughelwaard stond bij monumentenzorg op de lijst van de nog dit jaar te renoveren plekken. Het was bekend dat de gas en electriciteitsleidingen in de drie panden niet meer aan de huidige veiligheidsvoorschriften voldeden. Het ging om de laatste drie van wat vroeger wel vierhonderdtwintig identieke werkmanshuisjes waren., gebouwd op het einde van vorige eeuw om onderdak te bieden aan de arbeiders uit de serviesgoednijverheid. In de serviesgoedwereld was Ommen a/d Azel in het begin van deze eeuw een begrip. De ...

*....Kchch, kchch, wat televisiesnieuw met een storing en weg beeld.
Beneden op het toneel steekt Joris een halogeentoots aan.
De plek waar hij met de Oude Moeder leeft bestaat uit een bed, een zetel, een T.V. een radio en een stuk muur met een hoek in, van stapels oude kranten en boeken.
Zij doen niks anders dan informatie vreten en het daar over hebben met elkaar.
De vlek van de Halogeentoots dwaalt over de kranten, de zetel, de T.V, de poot van het bed, de poot van de Oude Moeder, nog een poot van de Oude Moeder, dan de Oude Moeder zelf.
Als een nachtdiertje zit ze op de rand van het bed en knippert met haar oogjes tegen het felle licht.
Dan horen we gemorrel aan de deur links op het toneel (Vanuit de zaal) (Jardin dus)*

Joris

*Sist Ga liggen!
Kscht! Liggen!
Plat!*

*De oude moeder kruipt gauw onder de dekens en houdt zich slapende Halogeentoots uit.
Deur gaat open licht aan op de plek waar het gezinnetje resideert.
Vader komt eerst binnen, op de voet gevolgd door moeder en broer.
Het vertrek is bemeubeld met vier stoelen.*

Vader

*Kijkt keurend rond.
Tja.
Voelt 's met z'n hand hoe hard één van de stoelen is.
Tja
Het is een uitdaging .En we gaan niet terug.
Wij zijn gewoon niet het soort mensen dat teruggaat.
Waar is ons Lies.
Door de openstaande deur.LIZAA!
Tegen broer Ga die 's zoeken.
We zullen het hier wel uitzweten.
En daarna: Fiesta!*

Moeder Zonder die fiesta zou ik hier nu ook zitten.
Je hebt me dat uitgelegd en ik sta daar principieel helemaal achter.
Het gaat hierom het behoudt van de sociale zekerheid; eigenlijk...toch?

Vader En als we de auto hebben leeggeladen wordt die ook verkocht.

Moeder En om het feit dat mensen die, die, die, hun hele leven spaarzaam zijn geweest en die op tijd
hebben nagedacht en wat geld opzij gelegd dat dat geld nu niet in de wind wordt
uitgestrooid en in het gezicht terechtkomt van mensen die hun hele leven op niks gelet
hebben enfin.

Vader Wat heb je de kinderen verteld?

Moeder Wie ik?
Niets.

Vader Hoe?

Moeder Tja ik dacht...

Vader Moet ik het hen zeggen misschien?

Moeder Zij zullen uit onze gesprekken wel al één en ander hebben kunnen opmaken neem ik aan.

Vader Ik zou een uur in een bad willen gaan liggen.

Moeder Wij wisten vroeger ook niet altijd precies wat onze ouders bekokstoofden.
Wij vingen ook alleen maar flarden op.

Vader Ik zal het hen wel uitleggen.

Moeder Ja maar ik wil dat ook doen, daar gaat dat niet over.

Broer We zitten hier.
Lies!
Kom.
Hier is het.I

*Broer komt binnen.
Daarna Lies. Op goedkopen schoenen met dikke hakken waarvan d'r één is afgebroken.
Klof, klof, klof, Daar heb je Lies.*

Vader Kom binnen moppie. Doe de deur dicht.

Moeder Tja eh... We hebben het er net over gehad, jullie vader en ik, dat we het er met jullie nog
niet over gehad hebben wat wij hier precies ... hoe wij.. nee! Waarom wij! Waarom wij hier
nu zijn. Want daar wilden we het over hebben. Zeg ik het goed?

Vader Ik zou het niet beter kunnen.

Moeder D' r gebeuren verschillende dingen...

Vader Er zijn vier stoelen,
Dus we hoeven niet op de grond te zitten; ja!?

Moeder Het heeft te maken met een meningsverschil op het werk van papa....

Vader Nee! Fout! Fout.
Het gaat om een weddenschap.

En die gaan we winnen!

Moeder Ja maar het ging er toch over dat John en Dirk Jan U in de rug hebben gestoken papa met hun voorstel om ...

Vader Om wat?

Moeder Wat je vertelde van die ...

Vader Dat wil niet zeggen dat ik mij in de rug gestoken voel of dat ze mijn vrienden niet meer zijn. Puur politiek gesproken heb je alleen maar vrienden. Trouwens: Ze moeten me nog betalen.

Moeder In ieder geval men heeft papa op het werk proberen voorbijsteken.

Vader En dat is ze niet gelukt.
Kijk het komt hierop neer : John en Dirk-Jan dat zijn die twee die toen mee gaan minigolven zijn weetjenog?, waar we het niet tegen konden halen, ja? Nou en die wilden bij papa op het werk een voorstel indienen, waardoor er voor bepaalde minder gegoedden zogenaamd eh ... wat gecompenseerd zou worden. Ze profileren zich als groene jongens, maar eigenlijk willen ze de hele handel verzieken om daarna de boel over te kunnen nemen... dat is wat ik denk. Anyway, je weet, wij houden op het werk geldstromen in de gaten, boekhoudkundig, in opdracht van de beurs. Dat weet je toch.? Maar begrijp je ook wat het betekent? Nee? Dondert niet. De Beurs, ja? Groot gebouw, allemaal mensen en die kopen en verkopen. Waarden. En onze afdeling zit de laatste tijd op de truffelhandel. En de truffel is een raar produkt, tussen producent en konsument verzevenduizendvoudigt hij van prijs, zonder dat er iets aan het basisprodukt verandert , want die dingen worden rauw gegeten. Nu hebben John en Dirk-Jan een voorstel ingedient om een Max-Havelaartruffel op de markt te brengen. Met in het achterhoofd het idee dat ze zo een hele bevolkingslaag uit de modder kunnen tillen. Maar zewisten ook dat ik de beheerraad in heldere getallen zou voorrekenen hoe hun voorstel de hele handel binnen de drie maanden zou kelderen, totale chaos, dus ze hebben dat hele plan meteen naar de aandeelhoudersvergadering gestuurd...

Moeder Pappi.

Vader Nu heeft papa daar ook zijn mensen zitten; op die aandeelhoudersvergadering. Want ze zijn toch een beetje naief, John en Dirk Jan. Ze kunnen misschien goed minigolven maar ze zijn toch een beetje naief.

Moeder Pappi dat verstaan ze niet , wat je zegt.

Vader Hm?

Moeder Het is te ingewikkeld.
Zo'n woord als aandeelhoudersvergadering...
Dat hoort op de televisie, niet in het echte leven

Vader O.K. Vertel jij het hun dan.

Moeder Wel eigenlijk komt het er op neer dat als papa daar niet achter was gekomen dan zou het geld van alle mensen die op tijd hebben nagedacht en opzij zijn beginnen leggen en die ondertussen een betrouwbaar voorraadge hebben, dat je als mens kan genieten van een zekere mate van gerustheid... eh dan mag er al 's een vogel door de ruit vliegen, of wat voor tegenslag dan ook, maar dat je weet... ik heb een potje.

Vader Het gaat toch niet over vogels die door ruiten vliegen. Mammie alstublieft.
Het gaat erom dat de producenten van de truffel ; dat zijn italiaanse dagloners; een paar stommelingen uit Piemonte met een hondje dat wat is afgericht; en die zouden dan ineens duizend dollar per dag gaan verdienen. Waar is dat goed voor!? Wie schiet daar nou wat mee op!?
Een truffel is geen banaan.

Dat mogen we niet vergeten.

- Moeder Ik probeer alleen te menen wat ik zeg, ja!?
- Vader Je mag menen wat je zegt. Absoluut. Ccchoh. Wat zijn we nou aan het doen?
...
Het gaat er om jongens .
Met wat John en Dirk Jan van zin zijn kan je net zo goed een Benjispromg maken aan een
pianosnaar van zeventig meter.
- Zus Dat zou ik niet doen hoor.
- Vader Precies!
En ik zeg al jaren: Het is een kwestie van budgetteren. Armoede bestaat niet, als je maar kan
budgetteren. Je hebt niks nodig. Als je maar kan budgetteren. En ze weten dat ik weet
waarover ik het heb. Ik kan het beste budgetteren van de hele afdeling. Ze weten dat en ze
hangen.
- Moeder Ja want dat is pappie nog vergeten te vertellen. Nu is hij een weddenschap aangegaan...
- Vader Ik zei toch dat het om een weddenschap ging.
- Moeder Ja maar... Ze hebben papa uitgedaagd. Ze hebben gezegd als papa vijf jaar in een door hen
gekozen krot kan wonen met een bestaansminimum en zonder gek te worden...
- Vader En ze weten dat ze hangen.
- Moeder ...dan gaan hun tweeen, John en Jan-Dirk dus...
- Vader Dirk-jan!
- Moeder Ja. .. Hun gaan dan . Papa's salaris betalen. Tot het einde papa's leven.
Toch.!?
- Vader En ze hangen!
Want wij gaan budgetteren!
En daarna: Fiesta!
- Moeder Ja.
...
Het is te hopen.
- Vader En nu alles helder is kunnen we gaan slapen.
Achter is een schuurtje.
Dat zullen mamma en ik wel inrichten,
Jullie krijgen de stoelen.
Kom moeder.
...
Welteruste.

Moeder en pa gaan de deur uit. Deur dicht licht uit.

*Broer en zus staan gewoon nog steeds, links naast de deur, waar ze terecht zijn gekomen
nadat ze binnenkwamen...*

Lange tijd is het stil.

*Dan gaat de halogeeentoorts weer aan.
Pal op de Oude moeder.*

Joris Waar zat je met je hand!?
 Waar zat je met je hand!?

Oude Moeder veert recht.

Oude Moeder Wanneer?

Joris Aan tafel.

Oude Moeder Ik moest het zout hebben.

*Schiet een schot van zijn moeder weg, los de huiskamer in.
De T.V. implodeert. De baby begint te huilen.*

Dat was de televisie, Joris.

Joris Je voelt dat toch!
 Als ik over tafel leun dan voel ik dat toch waar ik terecht kom met mijn hand.

Oude Moeder Ik verloor m'n evenwicht
 Ik ben vienzestig .

Joris Waarom ben je daar trouwens gaan zitten?

Oude Moeder Joris.

Joris Nee maar ik wil dat weten.
 Waarom ga je daar zitten?

Oude Moeder Ik ben moe.
 Ik zou graag gaan slapen alstublieft.

Joris Goed, dan gaat het in het boek.
 28/10 wangedrag tijdens ganzenbordmanifestatie. Zat hand in hand met één van de
 deelnemers
 .

Oude moeder Ik verloor m'n evenwicht omdat ik te snel opstond,
 Ik had je al zien aankomen .
 Ik wilde je niet laten wachten, ik weet dat je geen geduld hebt...

Joris Dat is niet wat ik gezien heb
 Trouwens, je gaat niet meer naar dat centrum

Oude Moeder Joris.

Joris Dat is afgelopen.

Oude Moeder Zal ik voor U ook een tas melk warm maken?

Joris Je voelt dat toch!
 Als ik nu, met mijn hand,
 Op iemand anders zijn hand terecht kom.
 Dan voel ik dat toch.
 ...
 Als vader terugkomt hang je.
 En je zat weer als enige vrouw in die hoek vol mannen.

Oude Moeder Ik kijk graag naar het dominospel .

Joris Je hangt als hij terugkomt.
...
(*Lange stilte oude moeder kookt melk.*)

Oude Moeder Ze gaan mijn pensioen afpakken.

Joris Je moet niet zo veel kranten lezen.

Oude Moeder Dan zal jij me moeten onderhouden.

Joris De krant,
Daar moet je tegen kunnen.
Ik heb dat artikel ook gelezen over die import van een half miljard buitenlanders die de Europese Unie tegen 2010 nodig heeft om voor ons pensioen te komen werken
Maar dat heeft te maken...
...dat schreven ze in de krant van eergisteren,
dat heeft te maken, met die twee pensioenfondsen in Duitsland die uitgewoond waren door de Russische maffia.
Dat gaat dus over Duitsland en over 2010!
Niet over U!
Ge moet uw informatie bijhouden als ge de krant leest.
Fris moet ge voor de krant zitten.
Waakzaam; zodat je d'r door kan kijken.
Anders pakt de krant Jou;
In plaats van jij de krant.
Dan lees je ergens pensioen en daling in één regel en je ligt er.
'Ze gaan m'n pensioen afpakken' ...
Waar staat dat in de krant.
Een pensioen afpakken.
Denk jij dat er hier morgen een zwarte meneer voor de deur staat die zegt: Dag madam, waar is uw pensioen, ik kom dat afpakken?

Oude Moeder Hier, je pilletje.

Ze gaan allebei hun kop warme melk zitten drinken. De baby huilt.

Waarvan moeten wij dan gaan leven?
Dan zal het gedaan zijn met de mayonaise op de sla.
Ik heb nog een beetje spaargeld maar dat is zo op.
Als je daarvan gaat leven.
Een leven lang doet ge erover om het bijeen te krijgen en in een zucht is het weg als ge er eten van begint te kopen. Al eet ge alleen maar gebroken rijst.
En ik heb nog een potje voor uw operatie, maar daar blijven we af.

Joris Dan zal je eens moeten gaan praten met die mensen van het pensioen

Oude Moeder Hoe?

Joris Van wie krijg jij je pensioen?

Oude Moeder Dat is een cheque.
Van de postbode.
Wat weet de postbode daar nu van.
Die mens gaat zelf bijna met pensioen.

Joris Waar komt die cheque vandaan?

Oude Moeder Uit Leeuwarden.

Joris Dan moet jij naar Leeuwarden.
De fotoos van dat been van vader gaan laten zien en dat certificaat.

Oude Moeder Ik geraak niet meer in Leeuwarden.

Joris Ik kan u ook niet onderhouden.

Oude Moeder Ik kan dat niet meer.

Joris En mijn internetbedrijfje is over de kop gegaan.
Om half drie vanmiddag.
Het enige wat er van overblijft zijn honderzevenendertig schuldeisers

Oude Moeder Had je me dat nu morgenvroeg niet kunnen vertellen.

Joris Jij bent er over begonnen.

Oude Moeder Nu doe ik geen oog dicht vannacht.

Joris Ik doe al jaren geen oog dicht.
...
En ik ben nog even alert.

De Moeder begint te huilen

Oude Moeder Ik kan niet meer Joris.
Ik ben op.
Op! Op! Op!

Joris Ga nu maar naar bed.

De Moeder gaat als opgebaard op bed liggen en huilt hoorbaar
.
Is dat slapen?

De Moeder fezelt

Oude Moeder WeesgegroetMariavolvangenadedeheerzijmetugezegendzijtgijbovenallevrouwenengezegend
isdevrucht...

Joris gooit zijn boek naar het bed.
De Moeder zwijgt.

Het groepje links van Joris en z' n mama.

*Jonge vrouw schiet hoestend recht,
op een stoel met de huilende baby in z'n armen, zit de oudere man.*

- Jonge Vrouw Geef 'm effe hier.
Ze pakt de baby over, probeert door te schudden stiller te krijgen, de baby huilt harder, zij steekt ondertussen een sigaret op, krijgt rook in haar ogen, vloekt. Gaat zitten met de baby en probeert hem aan te leggen. Geknoei. Ze heeft te veel melk. Het kind verslikt zich.
Ik zit weer te lekken als een ongemolken koe.
Is er nog W.C.- papier?
Geeft haar de keukenrol. Zij gaat haar borsten enigszins zitten leegknijpen om de druk te verminderen zodat de baby kan zuigen i.p.v. zich te verslikken in een fontein.
- Oudere Man Je zou het in een flesje moeten kunnen opvangen.
- Jonge Vrouw Tja.
- Oudere Man Ik zal nog wat ijzerkruidthee maken.
- Jonge Vrouw Meer trek in een biertje.
Zij legt de baby opnieuw aan; het huilen houdt op.
De fluitketel vangt met fluiten aan.
- Oudere Man Engels bier met een eierdooier
Dat dronk m'n zus altijd.
- Jonge Vrouw Het zuigt je leeg weet je dat.
Ik voel de energie zo uit me wegtrekken.
Straks ben ik weer helemaal depressief.
(tegen de baby) Ga ik huilen en kan jij niet slapen, hm? Hoe zou je dat vinden.
- Oudere Man Zo, hier zitten we dan, allebei ... gestrand za'k maar zeggen.
- Jonge vrouw Hoe het met jou zit weet ik niet.
- Oudere Man Ik!?
...
Vind je het niet erg als ik iets over mezelf vertel?
- Jonge Vrouw Als het niet te smerig is.
- Oudere Man Het is saai vooral.
Ik ben met vervroegd pensioen
En zit met een rare ziekte met uitzicht op de dood.
Dat is het zowat.
- Jonge Vrouw Heb jij kinderen.
- Ouder Man Ik ben homo, joh.
- Jonge Vrouw Een rare ziekte met uitzicht op de dood.
Het lijkt het leven zelf wel wat je daar beschrijft.
- Oudere Man Iets in m'n botten,
Ze verbrossen naar 't schijnt.
Tot ik op een gegeven moment door m' n poten begin te zakken en wanneer ik dan met de spieren van m'n ademhaling m'n ribben kapottek is het zo afgelopen
- Jonge Vrouw Je merkt er niks van.
- Oudere Man Hoe bedoel je.

Jonge Vrouw Van je ziekte. Je ziet er niet ziek uit.

Oudere Man Nee maajja. D'r is wel meer waar je niks van merkt.

Jonge Vrouw O Ja?

Oudere Man In het algemeen bedoel ik.
Maatschappelijk gesproken ...
Dat zit toch ook allemaal vol met dingen waar je niks van merkt;
En waar we dus ook niks van weten
Anders zouden we d'r wat van merken.

Jonge Vrouw Ik wil straks proberen een vriendin te bellen.
Proberen of ik wat geld en een andere plek kan ritselen voor ... Pfff, mijn gezin en ik.

Oudere Man Je hoeft hier niet weg hoor.

Jonge Vrouw Ach man ik weet niet eens waar ik zit.
Sorry.
Ik ben heel blij dat je me meegenomen hebt ... ons, dat je ons meegenomen hebt gisteren.

Ik had daar misschien nog gestaan.
Maar ... snap je hoe ik me voel.
Ik ben voor het eerst sinds drie jaar weer buiten.
Ik ben met een Yemeniet getrouwd en van hem gaan lopen,
Daarvoor alleen al moet ik gestenigd worden.
En dan heb ik zijn pasgeboren zoon nog ontvoerd
Z'n eerstgeborene.
Ze spreken vast de chatwa over me uit.
Ik kan nergens meer naar toe.

Oudere Man Beughelwaart.

Jonge Vrouw Wat is daar mee?

Oudere Man Dat is waar we nu zitten.
Een gehuchtje van Ommen aan de Azel.

Jonge Vrouw Dat zegt me allemaal niks.

Oudere Man Je bent hier ook helemaal van de wereld af.
En je kan hier blijven zo lang je wil.

Jonge Vrouw Ik weet het niet.
Ze schakelen alles in wat ze kunnen vinden.
Ze hebben geld, invloed...
Ik weet niet of ze me hier niet vinden.

Oudere Man We kunnen ons bewapenen.
Ik heb niks te verliezen.

Jonge Vrouw Is dat een grap?

Oudere Man *(droog)* Ja.

Jonge Vrouw *(droog)* Hij is leuk.

Oudere man Is er nog soep?

Jonge vrouww Nee.
D'r zat een vel op.
En ze stonk naar rotte aardappelen.
Ik heb er in gekotst dusss...
Jaaa, mama heeft er in gekotst! Wat een moeilijk woordje! Zeg 't 's . Ge-kotst!

Oudere man Misschien moeten ik een hond nemen.

Jonge vrouw *Leest met huilende baby een stukje krant)*
D'r is een koe door een vissersbootje gevallen in de Japanse zee.
Russische soldaten die al een tijdje zonder soldij zaten op één van die Japanse eilanden,
waren een aantal koeien uit een wei gaan jatten op het vasteland, met een vliegtuigje. Eens
in de lucht waren die koeien amok beginnen maken, en het hele vliegtuigje dreigde neer te
storten. Hebben ze die koeien d'r uitgewerkt boven zee. En dan is er daar ééntje van dwars
door een trailer gevallen

Oudere man Die Russen kweken alleen maar grauwigheid.
D'r is daar een gevangenis in Siberie....

Jonge vrouw Wat is er toch!
Wat is er toch met dit kleine mannetje

Oudere man Pak 'm effe op je schouder.

*De jonge vrouw neemt het kind op de schouder.
Meteen is het stil en begint met knikkend kopje rond te kijken.*

Jonge vrouw Een gevangenis in Siberie, ja?

Oudere man Tja en daar was een levend handeltje ontstaan in gedroogde fluïmen van T.B.C. patienten.

Jonge vrouw Kijk nou is ie stil.
Hij wil gewoon nog rondkijken.

Oudere man Ja daarom.

Jonge vrouw Ga jij maar naar bed zodadelijk.

Oudere man *Geeuwt* Omdat het regime in de ziekenboeg van de gevangenis milder was dan daarbuiten,
wilde iedereen daar ziek zijn.

Jonge vrouw Ik merk da 'k zenuwachtig ben.

Oudere man Gingen ze zichzelf besmetten met elkaars fluïmen...

Jonge vrouw Cho!

Oudere man Kijk: Je kan je zenuwachtig maken of je kan je niet zenuwachtig maken, maar dat heeft geen
invloed op wat er uiteindelijk gebeurt heb ik gemerkt.

Jonge vrouw Ik zit mij hier aan hem te hechten.
Daar word ik zenuwachtig van.

Oudere man Dan hecht je je toch aan 'm. Dat is wat mensen doen weetjewel. Moeders kinderen...

Jonge vrouw Ik wist niet dat dat zo heftig was.

Oudere man Ik heb honger maar geen trek in pindakaas en d'r is niks anders

Jonge vrouw *(Gaat in haar tas.)* Hier. Ik heb nog een witte boterham uit het ziekenhuis,
met een kromgetrokken plakje jongbelegen tussen

Oudere man Ik zal morgen wel weer 's boodschappen gaan doen.
Ik heb wel geld hoor maar ... Ik ben te lusteloos; het interesseert me niet, voedsel... sla en
kip en bweik

Jonge vrouw Maar wat moet ik doen als ik straks bijvoorbeeld wil gaan werken en ik vind geen oppas?
...
Ik ga nog even naar buiten denk ik.

Oudere man Ik wil wel op 'm passen.

Jonge vrouw Jij gaat dood.

Oudere man Moet je kijken hoe' k zit te eten.

De jonge vrouw legt het kind in de wieg.

Jonge vrouw En als jij weg bent, ben ik er nog altijd.

Oudere man Tegen dan zal je het wel kunnen.

Jonge vrouw Ik ga nog even een eind lopen.

Jonge vrouw *(Fluistert iets in zijn oor, met een giecheltje.)*

Oudere man Idiot.

(Het gezinnetje zit te muziceren.)

Vader Wacht, wacht, wacht, wacht, wacht.
Tweevier ze -ven HAK!
Hoor je' t
Tadaradadatataradaradattadattadattadattatweevier ze-ven HAK!
Ja !?
Doe' s

Zus *Met blokfluit.*
FWIEIEIEP!

Vader Goed!
Walter waar ga je naar toe?

Broer Effe plassen

Vader *Kijkt op de partituur*
En nu samen.
Als Walter terug is.
Samen.
Tadarititiredittirititiretiretiretweevier ze-ven HAK!
Doe nog's

Zus *Met blokfluit*
FWIEIEIEP!

Vader Nee.

Zus FWIEIEIEP!

Vader Voilà.
Nu zijn we'r.
Je moet niet altijd alle gaatjes willen dichthouden.
Jij wil altijd alle gaatjes dichthouden
Daar ga je nog moeilijkheden mee krijgen hoor,
Qua meisje.
Zoals je je boterhammen smeert ook.
Altijd al die gaatjes dicht

We horen een W.C. doortrekken

Moeder Schat hoor's.

Speelt geconcentreerd een paar warme tonen op de cello

Vader Ja, ik weet het.

Broer *Pakt z'n triangeltje weer op*
Ik ben klaar.

Vader Eeen!
En als ik 'Eeeen!' zeg mannen dan is dat een aansporing om je te concentreren,
Dat wil nog niet zeggen dat we al aan het beginnen zijn,
Ja Walter!?
Het is: Eeen één, Eeeen twee, Eeen drie, Eeeen Nu!
En op die Nu wil ik dat je die muziek afschiet
Als een vuurpijl!
O.K.
Eeen opletten ja, één, Eeen twee, Eeen drie, d'r bij blijven, Eeen NU!
We krijgen een erbarmelijk stukje muziek te horen waarin we op het einde vaag de

dattadattadattadattaHAK van vader erkennen.

Mooi!

Dat is het.

Dit is het. Maar dit is het alleen maar omdat ik samenspel met jullie. Jullie spelen nog niet samen met mij. En dan bedoel ik niet jou mama.

...

Maar zo zou het eigenlijk moeten.

Eerst de koning, dan zijn volk.

De viool is de koning. En zoals we het daarnet deden loopt de koning achter zijn volk met z'n armen te zwaaien en in z'n handen te klappen om wat schot in dat volk te krijgen.

Nu gaan we het 's doen zoals dat moet.

Eerst de koning, en dat volk volgt vanzelf. Ja?

O.K.

We doen het nog's

Eèèè

Broer *Ting! Het triangeltje van Walter.*

Vader Ja.

Ik hou er mee op

...

Dat is dus wat ik steeds bedoel Walter als ik het over hersendood heb. Dat volstrekt niet bij de zaak kunnen blijven. Waar zit je nou met je gedachten? Waar was je nou aan aan het denken? Dat zou ik nu wel's willen weten. Waar zat je aan te denken?

Hm!?

Aan seks!?

Broer Ik was aan die koning aan het denken...

Vader Ik versta U niet.

Broer Ik was aan die koning aan het denken...
En aan al dat volk.

Vader Ja.

Berg de instrumenten maar op.

Ik ga voetbal kijken. En jullie zoeken het maar uit. Zie maar hoe je de tijd kapot krijgt.

Als dit gezin niet in staat is om iets SAMEN te doen, ja!? Dat zal ik dit gezin 's laten voelen hoe het is in een familie waar iedereen voor zichzelf leeft.

Verdwijnt, BHAF! door de deur vanachter.

De zus is zachtjes beginnen huilen.

Moeder Kom op. Je hebt gehoord wat papa gezegd heeft. Blijf daar niet zitten als twee zoutzakken. Ruim je spullen op en ga iets doen. Hebben jullie nog vuile was?

Zus snuit in haar zakdoek en geeft die aan moeder

Jullie moeten nog veel leren.

Punctueel zijn. Stipt. Vroeger op het kantoor als ik de lonen van de arbeiders berekende dan mocht ik ook geen nulletje te veel of te weinig... want anders, Cho! Dan kreeg je Verhoeven op je dak. Die heeft er wel twintig de laan uitgestuurd. Alleen wie punctueel is vind werk.

Broer Ik heb werk

Moeder Dat is geen werk.

Jij hebt geluk.

Maar dat blijft niet duren.

Straks is uw fantasie op en wat ga je dan doen?

Als je alleen nog je slordigheid hebt om de wereld aan te bieden.

Broer Dan ga ik werken in een vluchtelingenkamp.

Daar hebben ze mensen nodig die goed tegen slordigheid kunnen.

Moeder Maar daar verdien je niks, slimmerik.
Jij stelt je alles altijd veel te eenvoudig voor. Jullie denken nog dat je kan leven van de hemelse dauw. Dat alles vanzelf komt. Dat je niks hoeft te doen. Je zal nog raar opkijken, wacht maar als je begint te merken dat alles en iedereen achter je aan zit en van alles van je wil

Broer Ik heb nooit anders gekend.

Moeder Als er iets met zijn hemden niet in orde is of zijn vlees is niet goed doorbakken dan krijg ik er ook van langs. En dan heeft hij daar gelijk in.

Broer Iemand die zich kwaad maakt heeft nooit gelijk.

Moeder Dan moet je je geschiedenisboeken maar 's opnieuw opentrekken.
Of zet de televisie maar op,

Broer Ik wil niet doen zoals in de geschiedenisboeken. Ik ga iets anders proberen.

Moeder Probeer jij in de eerste plaats maar al 's te doen wat er van je verwacht wordt. Dan doe je al meer dan genoeg. En ik zou het fijn vinden als je straks voor je gaat slapen bij papa nog even langsgaat om je excuses aan te bieden. Hij is ook van slag omdat hij daarstraks dat schot heeft gehoord. Zijn ouders hebben de oorlog nog meegemaakt; moet je niet onderschatten.
Mama af.
Lange tijd stil.

Zus Wanneer zouden we zelfstandig genoeg zijn om hier weg te kunnen denk je?

Broer Zet het uit je hoofd.
Dan moet je een kamer gaan huren en werk gaan zoeken.
D'r is geen werk. En kamers zijn d'r al helemaal niet.
We moeten wachten ...
...tot de regering een ander klimaat schept.

Zus Waarom verlang ik!?

Broer En dat kan eeuwen duren.
Steeds denken we: Als we dat doen dan worden we allemaal gelukkig.
Elk gezin een stofzuiger bijvoorbeeld
En dan doen we dat en dan zijn we nog niet gelukkig.
We hebben d'r meestal een nieuwe ongekende vorm van onbehagen bijgecreëerd
Het rotgeluid van stofzuigers waarmee de echtgenotes hun gezinnen zijn beginnen terroriseren. Dat was hen nooit gelukt met ziele zachte bezems van voorheen.

Zus Ik wil een kind, trouwens.

Broer Ik zou ook wel 's met iemand willen slapen., maajja.

Zus Als ik nu gewoon ga lopen dan ben ik toch weg.

Broer Ja maar Lies je moet begrijpen ...

Zus Nee! Ik wil niks begrijpen.
Dat is het enige dat we hier volle dagen moeten doen. Vanaf dat je je ogen opentrekt tot je weer omvalt; begrijpen, begrijpen, begrijpen. De vragen spartelen als vissen door je kop.
Waarom zit ik hier? Wat doe ik hier? Wat is dit überhaupt!?! Wakker worden en merken dat je gevangen zit in iets wat ademt en honger heeft en moet plassen, Dat je op de gang een stuk donkere energie tegenkomt waar je papa tegen moet zeggen, Ja maar Lies je moet begrijpen, hij is moe, hij heeft veel verantwoordelijkheden, zijn maag doet pijn, hij heeft het ook niet makkelijk., en ik begrijp dat allemaal, ik ben behoorlijk onder de indruk van de

belangrijkheid van zijn leven in vergelijking met het pluizige leventje dat ik maar leid, maar ondanks al dat begrip houdt het hier binnenin niet op, het wordt alleen maar groter... Het verlangen dat alles anders was. Andere ouders, ander huis, andere tijd, ander ras. Nieuwe kaarten. Kom. Laten we opnieuw delen; dit is een rotspelletje. Zoiets.

- Broer Je moet je zo niet opwinden, volgens mij.
- Zus Ik kan niet begrijpen dat die dat zelf niet zien, dat die dat niet voelen, hoe door en door rottig het hier is. Waar zitten die mee in hun koppen. Hoe zien die de wereld?
- Broer Bij echte kaartspelers wordt er altijd doorgespeeld. Die gaan nooit opnieuw delen. Hoe slecht de kaarten ook zijn. En die punten, hoe ongunstig ook, die worden gewoon bij het totaal opgeteld. Zo gaat dat. Overal.
- Zus We kunnen ons van kant maken?
- Broer Dat moet je vooral doen.
Dan kom je de volgende keer terug in een leven waarin je veel meer reden hebt om je van kant te maken en als je het dan weer doet, volgende keer nog erger. Tot je het verleerd bent.
- Zus Dan heb ik er al vier zelfmoorden op rij opzitten volgens mij.
Weet je wat ik een troostende gedachte vindt!?
Ik in een kist en mama daarachter en huilen. Yes! She loves me.
- Broer Nee joh! Als jij jezelf zou doodmaken, dan gaan ze jou veroordelen, zichzelf beklagen en ik moet voor een half jaar m' n broeksriem en m' n veters inleveren.
Zet het uit je hoofd.
- Zus Als je een relatie hebt met iemand ben je zo weg.
- Btoer Over relaties heb ik ook al een aantal akelige boeken gelezen.
- Zus D'r heeft nog nooit een man op me gelet weet je dat.
Ik let wel op hun maar...
Zelf lijk ik onzichtbaar.
- Broer Zie je , daar begint het al.
Je dént nog maar aan een relatie en de pijn is er.
Ik neem een huishoudster als mama dood is .
Als ze goed is mag ze blijven.
Zo niet, neem ik een ander.
- Zus Ik zou trouwens helemaal dichtklappen denk ik, als d'r een kerel op me afkwam.
Van schaamte ... over wat ik allemaal met 'm van plan ben.
- Broer Hou d'r over op!
Je komt hier toch niet weg.
Dit is het. Dit.
Hier moeten we het mee doen.
De stoelen, de plankenvloer, de spijkers in de vloer, een deur, ouders d' r achter. And that 's it!
En we zijn niet de enige hoor. De wereld is vergeven van de mensen die het rottig hebben.
Aanvaarding, geduld, dat is het enig wat er op zit
- Zus Ik kan dat niet.
- Broer Je zal wel moeten. Iedereen moet.

Lange stilte

Ik ga papa m'n excuses aanbieden. *Broer af.*

Joris slaapt in de zetel. De oude moeder schuifelt rond.

- Oude moeder *Tegen publiek*
Als hij slaapt zie je d' r niks aan.
Maar hij kan mij niet meer onderhouden.
...
De buurman heeft een vijvertje in z' n voortuin gegraven. Met een vis d' r in. Ik vroeg hem:
Als zo' n oud mens als ik daar nu in tuimelt, zou ik dan verzuipen? En hij zei toen dat als ik
netjes op m'n zijkant blijf liggen, wel zei die toen.
Maar ik kan op het droge al zo moeilijk stilliggen.
...
Nu laat ik 'm slapen tot een uur of tien. Dan gaan we naar de markt. Ik kan die zakken niet
meer dragen.
En vroeger zat ik nog wel 's te bidden maar daar ben ik ook mee opgehouden. Ik werd er
zenuwachtig van. Ik heb wel vijf paternosters kapotgebeden. Maar op Joris had het geen
enkel effect. Die heb ik altijd alleen maar achteruit weten gaan. Soms zet ik de televisie nog
wel's op als een een mis bezig is, maar dan kijk ik er niet naar.
- Joris Wie heeft er gezegd dat jij uit bed mag komen!?
- Oude moeder *Als de gesmeerde bliksem weer naar bed.*
Ach Joris.
- Joris Ik zou willen weten hoe het is om alleen te zijn.
Wanneer hou jij 's op, met dat miserabel leven van je!?
Jij bent al lang over je vervaldatum.
- Oude moeder Ik vraag me dat ook af Joris,
Maar 't leven houdt niet op met mij.
- Joris Krijg toch wat!
Krijg nu eindelijk toch 's wat.
Verdwijnt uit mijn bestaan.. Met je geschrei , je onderdanige hondenblikken en je geschuifel
de hele dag.
- Oude moeder Ik schuifel om je niet te storen Joris. Je weet niet meer wat je moet doen op den duur. Wat te
zeggen, hoe te kijken, waar te gaan zitten. En dan begin je te schuifelen ja en stilletjes praten
en alles toelaten.
- Joris Op uw knieen.
OP! Uw knieen.
Armen omhoog.
- Oude moeder Waarom?
- Joris En nu: vergiffenis vragen.
- Oude moeder Joris in 's hemelsnaam!
- Joris Omdat jij mij op deze wereld hebt gezet en omdat ik het hier niet leuk vind. DAAROM!
*En op die 'DAAROM', stampst hij z'n moeder, die op dat ogenblik naast het bed op haar
knieen zit met haar armen omhoog, vol in de maag.*
- Oude moeder *Kreunt, kokhalst, hapt naar adem.*

Denk om je hart Joris.

Joris Ik versta je niet. Ik versta je weer niet. Je feselt. Leugenaars feselen, dat weet je. Wie regelmatig liegt begint te feselen en jij feselt. Jij feselt. Jij feselt.

Oude moeder Vergiffenis Joris. Ik vraag je om vergiffenis.

Joris IK VERSTA WEER NIKS VAN WAT JE ZEGT!
Stapt woest het huis uit.

Oude moeder *Zit nog steeds bij te komen.*
Nu gaat hij weer lopen dolen over het jaagpad langs het kanaal.
Het waait en het regent, het vriest bijna en hij is z'n sjaaltje vergeten.
Heeregodtoch.
Tegen de zaal: En ik kan hem niet helpen.
Dat is erg hoor, als je je eigen kind niet kan helpen en je ziet het zo lijden.

Joris komt weer binnengestormd met een grote pot mayonaise en een soeplepel.
Hij gaat in de zetel zitten en begint 'm gulzig leeg te lepelen.

Dat is niet goed Joris, zo veel vet.
Tegen de zaal: Ik voel me dom. Ik voel me soms zeer dom.

Joris *Lepelt de hele pot mayonaise leeg*
Boert 's.
Tegen de zaal. Gewoon; een conférence zeg maar.
Ik weet niet wat ik heb.
Doet er ook niet toe.
Alles wat een mens zegt is onzin.
Een mens kan overal een uitleg aan geven. En terwijl hij daarmee bezig is, is het even rustig. Maar het is onzin. Hij is nog niet klaar met z' n uitleg of hij wéét diep vanbinnen: Zever!
De werkelijkheid trekt zich niet veel aan van onze woorden. Die gaat z' n gang, zonder meer. En wat weten wij mensen nu hoe de dingen in mekaar zitten. Een auto, ja die kunnen we laten rijden. En daar zijn we dan trots op. Maar we hebben 'm nog niet gestart of we staan al in de file. Achter elke oplossing doemt een nieuw probleem op van een totaal andere orde en een nieuwe ongekende grootte. We vinden vaccin tegen elke kinderziekte, De overheid spuit onze babies daar gratis mee in omdat het werkverzuim van ouders met zieke kinderen de industrie handen meer geld kost dan de prijs van het spuitje. Nu zijn we twintig jaar later, onze jeugd is te dik en te slap, we vinden geen goeie voetballers meer, in het leger heeft niemand nog zin om te sneuvelen. Zo gaat het altijd.
Daarom: onzin. Alles wat je bedenken kan om te zeggen. Ja simpele dingen misschien, dingen als ' k ga ' s pissen, die snijden nog hout. Maar alles wat verder gaat... !
In spinazie zit ijzer. Wat vertelt ons dat!? Ik heb er met een magneet opgezeten, met elektriciteit, ik heb spinazie proberen te laten roesten.... D' r zit geen ijzer in spinazie. Ja, maar op atomair niveau!. En weer knik je spontaan Ja. A-to-mijr ni-vo. Als je dat voor het eerst hoort dan knik je, om niet stom te lijken. Maar als je er vervolgens probeert achter te komen wat het precies... wat het pre'cies! Betekent, dan blijkt het een nogal grof idee te zijn, waar in werkelijkheid niks van terug te vinden is. Ze zijn het atomair niveau aan het onderzoeken en het blijkt zo instabiel, dat je het als onbestaande kan beschouwen. Een fantasietje, met niet meer realiteitswaarde dan pakweg de rijstpaphemel van de katholieken. Bij het meeste van wat wij als werkelijk ervaren speelt het atomair niveau geen enkele rol van betekenis. Ik ben 's gedumpte door een meisje en wat er toen met me gebeurde speelde zich volstrekt buiten het atomair niveau af. Een pijn waarvan ik de wond niet kon vinden. Ik heb dat toen proberen oplossen door spinazie eten. Hielp niet.
....
Twee eeuwen geleden woonde er in Californie een hondenvanger en die had twee dochters. Nu, twee dochters in die tijd in Californie, daar had je je handen vol mee. Het stikte daar nog van de indianen en de bankovervallers, allemaal mannen die door hun bezigheden vaak in nauw contact kwamen met de dood en daardoor een potentie bezaten als van een frontsoldaat. Nu om van alle zorgen af te zijn vermoordde de hondenvanger zijn twee

dochters, gaf ze als vermist op, sneed ze in stukjes en voerde ze aan zijn gevangen honden.
En dat is nooit aan het licht gekomen.
Het atoommodel van Rutherford is ook verzonnen, gebaseerd op een droom over volksdansen.
Een paar dansers in het midden de rest daar rond. Het is zo ongeveer hetzelfde als wat Benjamin droomde, de zoon van Abraham, in het Oude Testament.
En daar is heel ons wereldbeeld op gebaseerd.
Heel onze samenleving.
Wij.
Hoe we onszelf hebben leren denken.
...
Dat mag toch 's gezegd worden.
Ik ben maar een figuur uit een toneelstuk maar ...
Ik mag dat toch 's zeggen.

Oude moeder	Joris
Joris	Ja.
Oude moeder	Kunnen wij nog 's praten.
Joris	...
Oude moeder	Je zou overmorgen binnenkunnen voor observatie.
Joris	Ik ga niet ik ben er niet klaar voor.
Oude moeder	Wij zullen er nooit klaar voor zijn. Maar ooit zal je toch 's moeten gaan.
Joris	Ik wil het niet. Ik wil niet het hart van iemand anders.
Oude moeder	Ja maar je mag dat zo niet bekijken ...
Joris	Einde discussie! ... Ik wil het niet...zo'n orgaan in mij van iemand die misschien wel een slecht karakter had En die zich op zaterdagavond vol X.T.C. en alcohol in een brugpijler heeft geboord met z'n autootje. Nee! Dat komt er bij mij niet in.
Oude moeder	Misschien krijg je wel het hart van een nonnetje.
Joris	Ik vind U pervers.
Oude moeder	Maar het hart dat er nu in zit kan alle momenten kapot springen.. Het is wrak en gezwollen als een stuk oud brood in een plas; Door de eendjes vergeten.
Joris	Als een non jong sterft dan is dat omdat het hart het begeeft. Daar kan je alles nog van gebruiken. Die oren, die voeten, Maar niet meer dat hart. Kapotgebeden.
Oude moeder	En zoals je je ook opwindt de hele tijd... Je moet daar 's naar luisteren.
Joris	Ik zal het doen met de tijd die God mij geeft. Punt.

Oude moeder Maar Joris, tegenwoordig heeft God voor de mensen tijd klaargelegd die ze zelf mogen pakken.
 Allerlei ideetjes heeft God ons gegeven om onszelf te herstellen als er wat kapot is.
 En we mogen die ideetjes gebruiken om langer te kunnen blijven.
 We leven nu toch niet meer in de middeleeuwen.
 Er lopen al Ik weet niet hoeveel mensen rond die een fijn nieuw leven zijn begonnen met het hart van iemand anders.

Joris Moet je dit maar' s lezen.
 Dat is het verhaal van een nette vrouw uit Amerika en die haar middengedeelte was helemaal rot, van de kanker; dat hart, die longen, dat hebben ze d'r allemaal moeten uithalen en toen hebben ze daar het hart en de longen van een Hell's Angel ingestopt. Eentje wiens kop was ingeslagen met een looien pijp. En dat ging me een partij makkelijk! Binnen de week liep ze weer te fluiten in de tuin. Maar als ze eenmaal weer thuis was kreeg ze om de haverklap een onredelijke trek in gebraden kip met bier, terwijl ze vroeger kip eng vond om te eten. En die familie van die Hell's Angel deed niet anders dan bellen. Die gingen het graf nog wel's bezoeken maar daar lag slechts twee derde van hun jongen, de rest liep wel nog ergens te kloppen en te hijgen en daar wilden ze ook zo nu en dan toch ook ' s een uurtje bij kunnen zitten. Hup! En dan krijg je die mensen in huis. Moet je weer thee gaan zetten, koekjes. Die mensen uit dat artikel kregen dan te horen dat die Hell's Angel - Mark heette die, geloof ik – dat Mark z'n hele leven lang gek was geweest op gebraden kip met bier. Zie je ! In wat voor gekkenhuis je terecht komt. Dat is niet een fijn nieuw leven. Dat is een nachtmerrie.

Oude moeder Wat we nu hebben is ook niet de hemel op aarde.

Joris Moet ik mij ophangen misschien?

Oude moeder Nee nee, blijf maar zitten.

Joris Het is al bijna zeven jaar geleden dat ik voor het laatst gelachen heb.

Oude moeder Je moest je schamen.

Joris Dat was om een operatie op T.V. Een mevrouw met aambeien. Ze had twee kleine kindjes en een wat lange dorre man met een snor, een soort leraar uit de provincie. Zij was ook een heel gewone muis van een jaar of dertig. En dan werd ze vet in d'r achterste gefilmd omdat ze wilden laten zien hoe ze daar alles wegsneden en hoe die darm dan weer aan die kringspier werd geniet. Ik herinner me dat ik niet meer bij kwam van het lachen. Omdat het zo genant was. Heel Nederland kon zien waar die dorre leraar het mee moest doen in 't leven, z'n schamele paradijsje.
 Nu doet het me niks meer.

De jonge vrouw zit buiten
De oudere man komt haar zoeken.

Oudere man Heb je het niet koud?

Jonge vrouw knikt.

Ik ook.

Jonge vrouw Ik wordt helemaal krankzinnig van zo' n kind. Bij het minste wat je d' r mee doet vraag je je af, is het wel goed, ben ik 'm al niet aan het verknoeien. Ik weet niet wat ze met mij gedaan hebben. Het kan overal mislopen. Soms ben ik jaloers op 'm, omdat hij een moeder heeft, maar dan voel ik me weer schuldig omdat ik jaloers ben , en medeplichtig omdat ik die moeder zelf ben. Soms wil ik 'm wegstoppen, in een tehuis, en 'm dan gaan halen om de twee weken, dat ken ik tenminste, dat kan ik 'm leren, hoe hij zich in zo'n situatie staande kan houden... Maar dat je d' r altijd bent voor mekaar, de hele dag en de hele nacht, het

ganse jaar door, dat ken ik niet en dat is trouwens niet waar want zoals nu bijvoorbeeld ben ik er niet voor hem, en ik ben er ook niet voor mezelf want ik zou nu moeten slapen om er morgen weer te kunnen zijn voor hem. Zie je, ik zit hier maar te falen.

Oudere man Kijk ik eh ...
Ik heb m' n hele leven in sportschoenen gehandeld.
Ik heb nogal goede ouders gehad,
Ik weet niet zo goed wat ik hierop moet zeggen.
Maar...
Hij slaapt nu.
Zullen we naar binnen gaan?

De jonge vrouw reageert niet, de oudere man gaat dan alleen maar naar binnen.

Oude Moeder 't Wordt al ochtend.

Joris *Gaat naar buiten*

Oude Moeder Doe je sjaal om.

*Joris komt moeizaam recht en gaat op het voortoneel een sigaretje staan roken.
Uit het donker links komt het gesnik van de jonge vrouw.*

Joris *Tegen de jonge vrouw.*
Za'k weer naar binnen gaan?
Zeg? Za'k weer naar binnen gaan?

Jonge Vrouw Nee het is al goed ik zal wel ophouden.

Joris Ken je me niet meer?

Jongen vrouw Hm?

Joris Herken je me niet meer?

Jonge vrouw Moet ik jou kennen?

Joris Dat moet niet.

Jonge vrouw Lang geleden of zo? Op school.

Joris Ja.

Jonge vrouw Hih! Dat is lang geleden.

Joris En je zat te huilen zag ik.

Jonge vrouw Jonge vrouwen huilen soms O.K.? Mag ik een sigaret.

Joris Ik doe dat nooit, huilen.

Jonge vrouw Je weet niet wat je mist.

Joris Ik had je al een paar keer zien lopen.

Jonge vrouw Ik ben hier maar voor even denk ik. La vie, weetjewel.

Joris Ik ben hier ook maar voor even.
La vie, ja inderdaad.

Jonge vrouw Wat doe je voor de kost? Heb je geen baan voor me?

Joris Nee ik mag niet werken ik ben ziek.

Jonge vrouw Jammer.

Joris Maar ik doe wel ... dingen.

Jonge vrouw Ik zoek een baan.

Joris Ik heb elektronika gestudeerd,
Op mezelf, heel rustig. En ik weet iets van computers.
Ik verdien wel geld, maar dat mag mijn moeder niet weten. Haha!

Jonge vrouw Ik red mij ook wel als het zijn moet.

Joris Je zou er van versteld staan als je zag wat je allemaal kan doen zonder dat iemand het te weten komt.

Jonge vrouw Ja? Hei ik ga weer naar binnen joh 's koud.

De jonge vrouw gaat weer naar binnen, op bed zitten deken om zich heen, ze denkt om de baby, doet haar sigaret uit. Hij staat water warm te maken.

Oude Moeder Sta je te praten, Joris?
Ik hoor je praten.

Joris Nee mam. Dat komt van bij de bureu.
Die hebben een nieuwe tuinkabouter.
Eentje met tekst.

Oudere man *Joris gaat weer naar binnen, de focus verlegt zich weer naar links op het toneel.
De jonge vrouw zit op het bed,
De oudere man staat water warm te maken.*

Ik dacht ooit, Als ik iemand ben, dan wordt het wat.
En op een gegeven moment, toen was ik iemand, En het was nog niks. Echt niks. Nog erger dan vroeger. Mijn schoenen werden verkocht op clandestiene markten in Togo; Eskimo's geraakten er verslaafd aan, maar ikzelf, rijk en al wat je wil, maar nog even ongelukkig.. Anders dan in het begin. Op je veertigste ben je geen puber meer, als 't goed is tenminste, dus wat je daar tegenkomt is anders, maar het is net zo pijnlijk doeltreffend als in het begin.

Jonge vrouw Doeltreffend!?
Treffen we ooit een doel dan?

Oudere man Voortdurend!
Elk moment opnieuw is 't raak.
D'r zit iets in je dat denkt IK! IK! IK!
Dat ziet, dat oordeelt, dat verlangt, dat grijpt...
En het is hier niet zoals bij Sisyphus,
Het is niet zo dat de wind de tak met vruchten weer doet opwaaien, telkens als hij binnen handbereik komt,
Nee het is veel erger,
We kunnen hier effectief pakken wat we zien,
En in onze mond stoppen
Alleen we merken dat we daarna nog niet gerust zijn,
We zien al weer wat anders dat we willen en niet hebben
Altijd weer opnieuw, altijd weer hetzelfde pijnlijke lesje.

Jonge vrouw En wat is daarvan dan de bedoeling?

Oudere man Niks!
 Het gaat gewoon zo.
 Wat is de bedoeling van een boom?
 Het is er. Zoals al de rest.
 Je kan hooguit zeggen dat je op de lange, lange, lange, lange, lange duur ophoudt met naar dingen te grijpen.
 En dat je dan anderen gaat geven wat je zelf al die tijd hebt lopen zoeken zonder iets te vinden,
 Op een gegeven moment denk je zelfs 'Het bestaat niet!'
 Dat wat ik wil bestaat niet.
 Jawel!
 Het is er nog steeds!
 Binnen in U.
 Dat intense verlangen naar rustvredeliefdevreugdeinzicht....
 Al die woorden voor op doodsprentjes.
 Vroeger kon je dat nog een béétje benaderen door met een jongen in bed te kruipen,
 Of een pilsje open te trekken.
 Maar zo'n jongen kan uit haar bek stinken 's ochtends,
 En van pilsjes is geweten dat ze zo op zijn.
 Uiteindelijk ga je voor the Real thing.
 Anderen helpen bij het blussen van hun verlangen.
 Maar daarvoor moet je eerst in jezelf, dat verlangen langs alle kanten hebben leren kennen.
 Het moet je bond en blauw geranseld hebben,
 Het moet je dood geslagen hebben.
 En dan zie je ineens, dat alles wat je buiten je gezocht hebt,
 Dat hele rustvredeliefdevreugdeinzichtgebeuren,
 Dat dat alleen maar binnen in U te vinden is,
 En hetgeen je bestreden hebt in jezelf,
 Dat voortdurende willen van vanalles.
 Kan je beter in de buitenwereld aanpakken.
 Door anderen te geven wat hen toekomt.

Jonge vrouw Jij doet dat?

Oudere man Nee.
 Ik heb dat ergens gelezen en onthouden;
 Verder ben ik niet.
 Ik verlang nog steeds naar vanalles
 En ik ben verschrikkelijk kwaad,
 Zoals iedereen,
 Omdat de dingen in mijn leven niet gelopen zijn zoals ik ze mij had voorgesteld.
(Lacht een bevrijdende lach)

Jonge vrouw *(Kijkt hem uitdrukkingloos aan)*
 Ik heb het gevoel dat mijn leven afgelopen is,
 En het was, geloof ik, niet eens begonnen.

Oudere man Ssssst.
 je moet het slim spelen,
 Je moet niet zo in die pijn gaan zitten en daar dan niet mee kunnen ophouden;
 Iets in U vindt dat je prachtig aan het twijfelen bent, en dat denkt : Oe kijk 's hoe hard ik aan het twijfelen ben, ik kan alles kapot twijfelen, en als het kapot is dan moet er wel iets, iemand, God, Moeder, een tovenaars verschijnen met een stafje Ping! En alles is weer goed.
 Maar zo werkt het niet...

Jonge vrouw Ik vind niet van mezelf dat ik prachtig aan het twijfelen ben.
 Ik weet gewoon niet wat ik moet doen.
 Ik vertrouw mezelf niet.

Oudere man Zie je wel, ik ben niet zo goed in dit soort zaken.
Ik zit ook in een heel andere situatie dan jij.

Jonge vrouw Jij hebt het makkelijker.

Oudere man Iedereen heeft het makkelijker.
Ik vind jou problemen ook peanuts.
Geef mij je kindje maar en je vrouwenlichaam, je leeftijd en de hele situatie waarin je zit,
dan krijg jij mijn depressies en dat rare beenderletsel waar niemand raad mee weet

Jonge vrouw Wat zou jij dan doen in mijn situatie?

Oudere man Gewoon, opnieuw, sportschoenen denk ik.
En dan als vrouw maar weer op zoek naar een kerel.
Een hetero. Zo eentje die nooit heeft hoeven stilstaan bij z'n seksuele identiteit..

Jonge vrouw Jij weet tenminste dat het binnenkort afgelopen is.

Oudere man Kan ook nog jaren duren.
Er is geen enkele reden waarom ik niet opnieuw iets zou ondernemen.

Jonge vrouw Ik wil met iemand vrijen.
Dat slaat toch nergens op.

Oudere man Het is er, zoals al het overige, jou zweetvoeten, mijn haaruitval , aardappelschillen .

Jonge vrouw Ik versta jou niet,
Jij blijft maar in je hoofd zitten,
Jij blijft maar doorzeiken
Over...
Alle associaties die je maakt.
...
Waarom zeg je nu niks?

Oudere man. Kopje thee?

Jonge vrouw Ja.

Oudere man. Bij internationale conflicten hebben ze het vaak over gezichtsverlies, maar... Wat is dat?
Gezichtsverlies? Je kan je gezicht toch niet verliezen. Tenzij je een masker op hebt. Ze
proberen daar altijd tot regelingen te komen waarbij niemand z'n masker moet laten vallen.
Vindt je dat niet kinderachtig? Als je geen masker op hebt, kan je je gezicht niet verliezen.
Dan sta je alleen regelmatig voor lul, zoals ik nu tegenover jou.

Jonge vrouw Als je nou gewoon je mond 's hield.

Oudere man Ach welja.
...
Weet je waar ik mee zit.
Ik kan Wilfried niet vergeten.
Hoe moet je dat doen joh, ophouden met te willen dat iemand er is..

Jonge vrouw Wie is Wilfried in God's naam?

Oudere man We hebben acht jaar ... acht jaar zijn we verslaafd geweest aan mekaar,
Hij is toen weggegaan,
En ik vind dat hij gelijk had.
We konden alleen maar drastisch kappen.
Alleen Hij heeft al m'n geld meegenomen.
....

Hij woont nu in Amsterdam, da's al wa'k weet.
En dat ik het belachelijk vind van mezelf dat ik hem niet kan vergeten.

Jonge vrouw

Tja!
Dat heb ik nu weer niet.

Ze zwijgen een tijdje

Nu, boven Joris en z' n oude moeder woont nog iemand.

Hij zit met z'n rug naar T.V. een groot bord deegwaren op te eten

Op z'n hoofd heeft hij zo'n koptelefoon met een spriet.

Op T.V. :

*Beelden van kamers, lege kamers, kamers met mensen in, etende, televisiekijkende,
slapende, poetsende, vrijende mensen, slaapkamers, badkamers, hallen, mensen komen aan,
doen hun jas uit, soms loopt er een hondje door het beeld. Het zijn qua kwaliteit
monitorbeelden van een bewakingsfirma.*

Joris en zijn oude moeder liggen schijnbaar te slapen.

Zij op bed, hij in de zetel

- Oude moeder Als ze het pensioen afpakken dan staan we op straat,
Dan is het afgelopen,
Dan is er niks meer tegen te doen.
Kunnen we vader niet meer betalen,
Trekt de bijstand de stekker uit.
- Joris En dan verkopen ze hem.
Hij is nog helemaal goed,
Hij heeft het hart van een meisje van zeven,
De longen van een sporter
Z'n hoornvlies , z'n trommelvlies,
Ik zit al aan drieëntachtigduizend dollar.
Dat jatten ze gewoon.
Wat ga jij doen als ze het pensioen afpakken?
- Oude moeder Ik zou willen noten gaan verkopen.
- Joris Nee,
Wat ga je doen als ze je pensioen afpakken?
- Oude moeder Niks.
- Joris Je moet je verzekeren.
Wij kunnen u een uiterst betrouwbaar pakket aanbieden.
Het kost je honderd gulden per dag en dan ben je gerust.
- Oude moeder Ik heb geen honderd gulden per dag.
- Joris Ssst, luister, ik ben nog niet uitgepraat.
Zonder werk kan ik die verzekering niet afsluiten.
Dus ik ga U werk geven,
Maakt niet uit wat.
Ik ga U laten appelen schillen,
We maken compote zogenaamd
We zijn een kleine K.M.O.
We moeten appelen kopen.
- Oude moeder Straks gaan we naar de markt.
- Joris Het spijt me, O.K.? dat ik zo tegen U doe. Het spijt me.
- Oude moeder Je moet geen spijt hebben.
- Joris En dan heb je ook iets om handen.
- Oude moeder Appelen schillen.
- Joris Ja,
Ik maak U een werkkkaart,
En als er dan een inspecteur binnenkomt dan ben je in orde.
Jij bent bezig. Ik kan hem uw kaart tonen....
- Oude moeder Maar wat als die meneer die boven ons woont inspecteur is!?
Die hoort ons bezig als hij thuis is.
Als ik stofzuig ben ik niet aan het schillen.
- Joris Dat is geen inspecteur.

Oude moeder Als je hele dagen mensen in de gaten moet houden dan kan je daar niet mee stoppen als je thuis komt. Inspecteurs die inspecteren thuis ook. Daarom kunnen ze niet aan een vrouw komen . Inspecteurs wonen vaak alleen en houden zich rustig. Net als die man van boven.

Joris Dan doen we iets anders.
...
Ik kan ook elektronisch binnenbreken ergens en een fictief kapitaal uitzetten tegen een percent waar we het van kunnen uitzingen. Zoiets kan jaren goed gaan. Maar dat kunnen ze ook alle momenten ontdekken.
Zelfs 's nachts,
Terwijl je in je bed ligt.

Oude moeder We zouden hem te vriend kunnen maken, die meneer van hierboven.

Joris NIET! aan denken.

Oude moeder Ik ga evengoed nog appelen schillen,
Maar als ik dan stofzuig ziet hij dat misschien door de vingers,

Joris Die ziet niks door de vingers!
Dat is zijn job! Niks door de vingers zien.
Ik weet wel waar jij op uit bent.
Jij wil d'r van door met iemand anders.
Die opmerking gaat trouwens in het boek.
Haalt een dik beduimeld opschrijfboek uit zijn binnenzak
Op vierentwintig april zegt ze: We zouden hem te vriend kunnen maken, de meneer van hierboven. Zo!
Steekt het boek weer weg.

Oude moeder Zijn we al de vierentwintigste!

Joris Als vader terug is krijg je de kans hierover verantwoording af te leggen.

Oude moeder Heb jij je wel 's afgevraagd hoe het is om in mijn schoenen te staan?

Joris Hoe het is met een gezond hart?
Dat vraag ik me voortdurend af.

Oude moeder Nee
Hoe het is om altijd tegengesproken te worden

Joris Natuurlijk vraag ik me dat af anders zou ik dat niet doen.
Ik zou wel van houding veranderen als er zo op me werd ingepaat,
Ik zou me wel aanpassen
Maar jij bent koppig.

Oude Moeder Aanpassen?

Joris Aan mijn omgeving.
Aan wat er is.

Oude Moeder Mijn omgeving, dat ben jij.

Joris Ja! En jij wil je omgeving veranderen.
Of er met een andere omgeving vandoor.

Oude Moeder Ach Joris,
Wat heb ik een andere omgeving nu te bieden?

Joris En je bent me al weer aan het ompraten...

Oude moeder Maar wie zegt dat ik weg wil?

Joris Wil je niet weg?
Vindt je het hier leuk?

Oude Moeder Ik weet niet meer wat ik moet zeggen.

Joris Mooi.
Hou dan je mond maar.
...
Het leven is zo simpel,
Als je niet moeilijk doet.

Er wordt gebeld

Oude Moeder Daar heb je ze.

Joris Wie.

Oude Moeder De politie!

Joris doet de deur open.

Vader Neemt U mij niet kwalijk dat ik zo maar aanbel maar daar is het volgende ...
Zou ik misschien even mogen binnenkomen want ik vind het nogal lastig om hetgeen ik te zeggen heb zo maar op de openbare weg te berde te brengen ... Het gaat namelijk hierover: Wij wonen hier nu al een tijdje, jullie wonen hier nog langer en wij hebben het altijd Prettig gevonden om hier te wonen. Nooit last gehad, nergens van, maar nu vannacht hebben wij ineens, gisteravond was het, wij waren nog een beetje aan het musiceren met het gezin en toen hebben wij ineens schoten gehoord...

Hier vlakbij.

Ik dacht eerst nog dat het de G-snaar van de cello was die knapte, - mijn vrouw celleert namelijk, heeft jaren gespeeld ook bij de amateurs in BraakhoeveBad, ze vertolkten daar werk van Bartok en Ravioli,- maar met die cello was niks mis en toen begreep ik dat we beschoten werden....

Wij hebben nog de politie gebeld, maar die wilden niet komen. Wat ik ook zeurde, ze weigerden hier op het terrein te komen uitzoeken hoe het zat. Ik zou me daarover kunnen opwinden maar dan speel ik mijn aanvallers in de kaart en bovendien kan ik dat later nog altijd. In plaats daarvan ben ik beginnen nadenken en buurman en ... Ik kan het niet alleen; we moeten dit ruim genoeg aanpakken, alleen samen kunnen wij dit weer tot een nette buurt maken. Als er niet meer geschoten wordt 's nachts stijgt de prijs van het onroerend goed, daar komt dan de plantsoendienst van de gemeente weer op af. Voor je het weet is een woning hier niet meer te betalen, snap je. Maar eerst: de bezem erdoorheen. Massaal en krachtig. Ik zie cursussen in zelfverdediging, Burger helpt Politie-weekends, vergaderingen , een embleem moeten we hebben voor op het briefhoofd en hier zo ... voor op onze mouwen eventueel, dat zou wel mooi zijn als we hier allemaal zo hetzelfde ... oefenkampen voor de jeugd uiteraard, en een krantje...Afijn, werk aan de winkel.

We hebben een mooi gehucht buurman, en wij gaan er voor zorgen dat dat zo blijft. Hier mag nooit meer op een musicerend gezin geschoten worden.

...

Oude Moeder Mijn man is in een meditatieoefening blijven steken en zo in de coma geraakt.
Hij was z'n been kwijtgeraakt, afgebeten door een inpakmachine op het werk; Hij werkte bij Adesso, die grote paperclipsfabriek hier om de hoek; en toen wou hij dat de dokters dat been er weer aan naaide en die hebben dat gedaan, tegen hun zin maar ze hebben dat gedaan; en toen is hij in meditatie gegaan om het van binnenuit te genezen. Hij was daar al z'n hele leven mee bezig. Allerlei dikke boeken... Daar, ik heb ze onderin gelegd met flink wat kranten d'r bovenop....

En dan ging die met z'n ogen dicht liggen, zei geen Boe of Bah meer; en dat been dat genas. We hebben de Foto' s. Dus we lieten hem gerust. Maar toen dat been klaar was kregen we hem niet meer wakker. Hij kon niet meer terug. Of hij wou niet opnieuw bij Adesso gaan werken.... Tja, daar kom je niet achter. En nu ligt hij aan de ijzeren long en de glazenier ... En we mogen er al meer dan een jaar niet meer bij of niks, omdat 'm er zo verschrikkelijk uit ziet, en 't schijnt dat 'm riektDe verplegers dragen maskers anders geraken ze er niet meer bij....

Het was nochtans een goeie man. Kon niet stilzitten. Als hij klaar was op de fabriek ging hij altijd bij mensen nog een veranda helpen plaatsen of een badkamer installeren. Hij werkte hard. We kwamen niks te kort. En nu ...

Vader Goed, ik ga verder geen beslag meer leggen op uw kostbare tijd... Laat het 's tot U doordringen. Bel mij. Of ik neem weer contact met U op ... eh ... Ja, ik zal ook nog 's over een groet nadenken, nu geef ik U gewoon maar een hand, alstublieft, en blijf rustig zitten buurman; ik geraak er wel uit.

Vader af.

Oude Moeder Heb jij schoten gehoord gisteravond?

Joris Nee!

Oude Moeder Dan moeten we misschien 's naar de dokter met onze oren.

Joris Ik ga niet naar die vergaderingen.
Ik mag er niet aan denken om daar tussen een groep mensen te gaan zitten en te moeten aanhoren met wat voor voorstellingen die allemaal in hun kop zitten, om dan aan die voorstellingen te gaan sleutelen tot je een gemeenschappelijk standpunt hebt om daar vervolgens met z'n allen achteraan te hollen; terwijl ... een gemeenschappelijk standpunt, daar is in de werkelijkheid zo weinig van terug te vinden... Goed! Maatschappelijk kan het veranderingen te weeg brengen maar aan wat er werkelijk gebeurt verandert het niets!?
Mama: Twintig eeuwen gemeenschappelijke standpunten en zijn we gelukkig!? Als mensheid bedoel ik. ... Voilà! Ik ga niet naar die vergaderingen.

Oude Moeder De buurman is niet recht door zee....

Joris Het is zinloos.
Elk woord, elke gedachte, maakt het spinsel ondoordringbaarder.
Drie eeuwen terug toen er nog geen media waren, had een neergeschreven woord iets heiligs.
Een boek was een wezen met een eigen dynamiek; daar moest je voor oppassen, 'Het Leiden van de jonge Werther, dat las je niet ongestraft. En d'r waren nog niet zo veel boeken; je kon niet zo maar zeggen dan lees ik wel wat anders, als het regende buiten; maar nu mama, elke belachelijkheid die in een menselijk hoofd kan opkomen wordt opgenomen, gedrukt, verfilmd, verspreid. Alles schrijft boeken. Iedereen uit zich alleen nog maar; d'r wordt niet meer geluisterd, internet is een riool, de klankband van een gigantische zwerm spreekwoorden, En dan kan je d'r wel één zo'n spreekwoord uithalen, maar die zegt alleen maar TJIELLEP!, net als alle andere. Tjielep! Ik besta. Ik ben. ... als het nu regent valt er zo veel te lezen dat je weer naar buiten wil; ondanks het kloteweer. Dit is een hopeloos tijdsgewricht.

Oude Moeder Ssst, zwijg 's..

*We horen de jonge vrouw huilen.
Zij is alleen*

Wacht even.

Joris gaat naar de telefoon en draait een nummer

Moeder en vader ondertussen, liggen in bed te woelen .

Ze slapen niet zo best

- Vader Stil! Stil! Nee, gewoon stilliggen. Ja? Tegen jezelf zeggen: Ik-be-weeg-niet-meer. Ook als het ergens jeukt. Ik beweeg niet meer. Dan val je op den duur wel in slaap. Potverdorie.
- .De jonge moeder zit op het bed met een gezicht dik van de tranen en naast haar op het bed, rinkelt de telefoon. Lang. Niemand neemt op. Tot de oude moeder opstaat recht naar het bed loopt waar de jonge vrouw op zit en de hoorn van de haak neemt.*
- Oude Moeder Allo?
- Joris Geef haar effe.
- Oude Moeder Het is voor jou.
- De Oude Moeder loop terug naar haar plek.*
- Jonge Vrouw Ja?
...
- Joris *Houdt de hoorn tegen z'n borst. Tegen de oude moeder*
Wat zal ik zeggen?
- Oude Moeder Vraag haar of ze komt,
Zeg dat we wijn hebben.
- Joris Hebben wij wijn?
- Jonge Vrouw Die is er... Die .. Die is er nu niet..
Nee. Die is er niet.
...
- Vader doet het nachtlampje aan.*
- Weet ik niet. Straks of zo.
Ja.
Legt de hoorn weer neer.
- Joris *Legt ook maar weer op.*
Zal ik de radio opzetten?
- Oude Moeder Waarom niet.
- Zachtjes, als van bij de burens klinkt er irritante radiomuziek. Iets met charleston of zo. Of de kwartetten van Bartok.*
- Moeder doet haar nachtlamp aan. Steekt een sigaret op*
- Vader Ga je nou roken?
- Moeder Waarom zat jij in de bioscoop vanmiddag?
- Vader Hm?
- Moeder Je hebt me gehoord.
- Vader Ik moest naar de film.
Voor 't werk.

Moeder Pappi,
Je bent een boekhouder.
Boekhouders moeten niet voor hun werk naar de film

Vader Ik ben een financieel analist.

Moeder Dat is hetzelfde.

Vader Dat is niet hetzelfde.
Wij houden ons niet alleen met cijfers bezig.
Wij kijken ook naar wat voor fantasieën er ontstaan over geldstromen en financiële transacties in de wereld van de literatuur . Films als Wall Street...

Moeder Je zat vanmiddag niet in een Film als Wall street.

Vader Wie...

Moeder In Den Haag. Om half drie.
Ze hebben je zien aanschuiven.

Vader Wie?

Moeder Dat doet er niet toe.

Vader ...
O.K.
We maken wel 's misbruik van het voorrecht dat we naar films mogen gaan kijken.
Dat is misschien kinderachtig, maar 't is niet anders.

Moeder En dan ga je naar zoiets.

Vader Ja ik zeg het, het is misschien kinderachtig...

Moeder Iedereen ziet je daar.
En wat denk je dat ze van mij zullen denken.
Dat ik je niet goed verzorg.
Verzorg ik je niet goed?
Ik pijp je toch.
Niet altijd even gemotiveerd
Maar ik pijp je.

Vader Weet ik.

Moeder Ik moet het al volle dagen uitleggen overal; waarom we hier zitten. Dat het gaat om principes als spaarzaamheid en en eerlijkheid ook.
En dan zien ze je daar aanschuiven in Den Haag.
Trouwens ... ik geloof je niet.
Ik geloof je niet meer.
Dat is al een hele tijd dat ik je niet meer geloof.
...
D'r is iets!
D'r is iets wat je me niet wil vertellen.
...

Vader Wat zou er zijn?

Moeder Je bedriegt me toch niet, pappi.

Vader Kijk, zie je het nou zelf? Jij bent helemaal gek.
Als dat zo was zou ik toch niet naar zo'n films gaan.

Je moet ophouden mama met je dingen in het hoofd te halen.

- Moeder En vroeger kreeg je altijd, stapels post; zat je dikwijls tot diep in de nacht nog je correspondentie door te nemen. Sinds we hier wonen: Niks post meer. Je zit volle avonden met je duimen te draaien en iedereen op z'n zenuwen te werken.
- Vader Tegenwoordig wordt de correspondentie collectief geopend en besproken. Een nieuwe trend in bedrijfsvoering. Ik ben d'r ook niet voor. Maar in Amerika heeft het z'n nut bewezen dus hou d'r maar over op.
- Moeder En dan heeft Berdien me nog gebeld; de vrouw van Jan-Dirk...
- Vader Dirk-Jan.
- Moeder Ja, die. En die zei dat ze het niet meer aan kon ... zien, horen, hoe ik me overal belachelijk maakte met mijn verhaal over een weddenschap, terwijl iedereen weet naar het schijnt dat jij ontslagen bent wegens één of andere fraude ergens.
- Vader De vrouw van Dirk-Jan moet d'r mond houden.
- Moeder Dat heb ik haar ook gezegd.
Maar daarna dacht ik: Als ze nou's gelijk heeft.
- Vader In welke zin: gelijk heeft.
- Moeder Pappi: Is er iets wat je me niet kan, wil, durft te zeggen?
- Vader Mammi, het is half twee,
Ik ga nu niet in Therapie.
- Moeder Zeg alleen ja of nee.
- Vader Ik denk er niet over.
- Moeder Ben je witwaspraktijken op het spoor gekomen en zit de maffia achter je aan.
Proberen ze ons een nieuwe identiteit te geven;
Is het dat.
- Vader Ja, ga ze dat maar vertellen;
Dan maak je je helemaal belachelijk.
- Moeder Maar wat IS er dan.
- Vader Goed!
Jij wil een groot meisje zijn?
Jij denkt het leven aan te kunnen?
Ik zal je vertellen wat er is.
Ik heb geld dat niet van mij is, op een rekening gezet die wel van mij is. Een paar dagen maar. Het ging om bedragen waarvan de interesten van een dag of van twee dagen al gauw zowat een ton per keer oprachten.
- Moeder En zijn ze daar op uitgekomen.
- Vader Nee! Het gaat nog steeds goed, zie je dat niet?
- Moeder Maar ...
- Vader Mens, ik ben m'n baan kwijt. Heb een sanctie moeten accepteren.
- Moeder Hoe veel?

Vader Meer dan we ooit kunnen betalen.

Moeder Dus nu hebben we niks meer?

Vader Minder dan niks.
We hebben min ... anderhalf miljard of zo.
En geen vooruitzichten.

Moeder Ik wist het. Ik wist het.
En ik mij maar groot houden.
Ik heb het voelen aankomen. Je bent net als je vader.
Ik kom uit een onbesproken familie.
En nu kan ik niet meer op straat komen.
Wat voor kop moet ik nu trekken als ik kennissen tegenkom?
Ik kan er zo al vijf opnoemen die gaan lachen.
En hoe lang is dat al aan de gang?
Wie weet dat allemaal al.?

Vader Vier maand en een half.
Iedereen.

Moeder Zit je al vier en een halve maand in de cinema?

Vader Nee ik zoek werk..

Moeder En je vind niks?

Vader En als ik dan opeens verschrikkelijk moe wordt van de hele dag door Den Haag te rennen met een kop alsof ik uitzonderlijk even wat veldwerk heb, mammi, dan ga ik in de bioscoop zitten bijkomen.

Moeder Ja, verklaar alles maar weer.

Vader en de eerste week lukt het nog enigszins om de schijn op te houden, maar daarna begin je in te zien; dat er mensen zijn die je al drie, vier, vijf, zes keer hebben zien voorbijkomen. En dat die kop van 'een uitzonderlijk stukje veldwerk' dus niet meer klopt. En dat rennen.... Ik ben bij het straatbeeld gaan horen.

Moeder *Vechtend tegen de tranen*
Ik ben m'n hele leven fatsoenlijk geweest.
M'n hele leven.
En zie mij hier nu zitten.
Kijk maar's naar wat je gedaan hebt
...
Je was niks!
Niks was je toen ik je tegenkwam.
Een weduwnaar met een kunstnier en een paar te grote kinderen.

Vader Wat moest ik ... moet ik ze doodsteken misschien?

Moeder Nu begrijp ik waarom hun moeder zich heeft verhangen.

*Even is het stil, die laatste opmerking blijft hangen, tot ze goed in het publiek is doorgedrongen.
Dan slaat vader moeder.
Een paar harde tikken, met de vuist, vol op de neus,
Moeder gilt.
Vader slaat nogmaals.
En nog een keer!*

Dan gooit hij het dekbed over haar en zegt

Sor-rieieieie!

En doet het nachtlampje uit.

Een dun snikje van moeder blijft over, en de charlestonmuziek...

Nog even zien we de kinderen op hun stoelen met grote ogen voor zich uit zitten kijken.

De wat oudere man komt binnen, doet z'n jas uit, zet z'n plastic tasje weg, gaat op de stoel zitten. Hij zit kennelijk ergens mee.

- Oudere Man Hoe is met jou?
 Waarom kijk je zo?
Jongere vrouw wendt de blik af.
Ik heb iets leuks te vertellen ...
Nou leuk. .. Eigenaardig!
- Jonge Vrouw *Blaast.*
Ik zit hier nu al twee weken, jij hebt me nooit wat gevraagd ...
Waarom eigenlijk niet?
- Oudere Man Wat valt er te vragen dan?
- Jonge Vrouw Alles!
Wie mijn moeder is ...
- Oudere Man Oh!
- Jonge Vrouw Waar ik vandaan kom.
- Oudere Man Waarom vertel je het niet gewoon.
- Jonge Vrouw
D'r was telefoon daarstraks
Ze hebben me gevonden
- Oudere Man Wie.
- Jonge Vrouw Ik ben niet de wettelijk gegijzelde echtgenote van een Yemeniet.
- Oudere Man Heb ook geen moment gedacht dat dat waar was.
- Jonge Vrouw De vader van dat kind is ... een manager of zoiets,
 Gelukkig getrouwd met een belangrijke vrouw.
 Zij wist er van.
 ...
 Bovendien heb Ik hem nooit gezien.
 Het ging allemaal nogal officieus.
 Ik moest een paar keer naar een arts en dat was het
 Maar d'r zat een hoop geld aan vast,
 Voor mij toch, ik vond dat veel.
 Ik ben oogarts van opleiding.
 Ik wilde een praktijk inrichten...
- Oudere Man Die mensen konden geen kinderen krijgen?
- Jonge Vrouw Wat?
- Oudere Man Die industrieel met z'n vrouw.

Jonge Vrouw Ja. Nee.
En ik wilde een praktijk inrichten.

Oudere Man En je ouders?

Jonge Vrouw Ik ga niet zo vaak meer naar m'n ouders.
Mijn vader is binnenschipper dussee...
En mijn echte moeder is dood.
Vader vaart met een andere vrouw nu.

Oudere Man Weet je wat mij is overkomen vandaag?

Jonge Vrouw Ik ben nog niet klaar met vertellen.

Oudere Man O! P'don...

Jonge Vrouw ...
Daarstraks was er telefoon.
Ik zei allo en d'r kwam geen antwoord
Ik durf er gif op nemen dat ze weten waar ik zit.
...

Oudere Man Ja maar goed, geen antwoord...
D'r zijn er genoeg die dichtklappen als ze fout verbonden zijn...

Jonge Vrouw Nu ben ik klaar met vertellen.

Oudere Man En wat , wat eh... Wat ben je nou van plan?

Jonge Vrouw *Maakt een wanhopig gebaar.*
Vertel jij je verhaal maar.

Oudere Man Ik kan nog wel wachten.

Jonge Vrouw Waarop?

Oudere Man *Haalt een papiertje uit z'n binnenzak en strijkt het glad.*
Tadaaaa!

Jong Vrouw Wat is dat?

Oudere Man Loterij.

Jonge Vrouw Heb je gewonnen?

Oudere Man Èhè

Jonge Vrouw Hoeveel?

Oudere Man Miljoen.

Jonge Vrouw Gulden?

Oudere Man Èhè.

Jonge Vrouw Ben je blij?

Oudere Man ... ik vind 't wel lachen,
gewoon het idee dat je een keertje geluk hebt gehad.

Jonge Vrouw Een miljoen gulden, dat slaat nergens op.
Wat ga je d'r mee doen?

Oudere Man Kweenie
Niks.
Ik kan niks bedenken dat met geld te koop is en waarvan ik
Wat kost zo'n praktijk?

Jonge Vrouw Niet aan denken.
Maak iemand anders gelukkig.

Oudere Man Jammer voor al die mensen die niet gewonnen hebben

*Uit de lucht valt een brief, die door de man boven bij de televisie werd gegooid.
De Oudere man raapt 'm op.*

's Voor jou.

Jonge Vrouw *Maakt de brief open.*
Dat is een dagvaarding!
Ik zei toch dat ze me gevonden hadden.

Joris gat naar de telefoon en draait een nummer

Oudere Man Een proces?

Jonge Vrouw En ik heb geen poot om op te staan.
Ik heb ooit iets ondertekend, met mijn hoofd...

*Boven gaat de telefoon. De man neemt op.
Beneden staat Joris ook te bellen, rug publiek.*

*We horen Joris duidelijk praten maar we verstaan hem niet
Hij zegt iets in de trant van:
'A 'u 'al 'even 'eren belteb ! Eèèè 'mm froeg hoetzat metteeee...*

Manfred Ja.
...
Ja, ja, ja, ja, dat is geregeld ze hebben het net gekregen...
Ik weet niet wat ze gaan doen.
En als ik het wel wist was ik niet bevoegd die informatie aan U door te geven.
Zeg tegen je cliënten dat ze niet zo hysterisch moeten doen
Dat zijn toch beschaafde mensen. Nou dan.
En val me niet meer lastig. Jij hebt jou kanalen, ik heb de mijne.
Zullen we het zo afspreken?
Mooi.
Hoorn neer.
*Beneden legt Joris de hoorn ook weer op.
De man boven gaat verslagen even voor zich uit zitten kijken
Joris gaat gewoon weer zitten.
Memo aan.*

Jah!
Ik ben het weer....
Het is nu zaterdag de zeventiende wat doet het er toe en ik ben ...woedend ...
...
Dit is een bekentenis.
Nee ik heb niks verkeerd gedaan.
Dit is een verslag, ik ben wetenschapper.

...

Waarnemer. M 'n hele leven al. Altijd wilde ik begrijpen; Niet hoe de bliksem werkt, of de koekoeksklok, maar ik!? Hoe werk ik? En ik heb gekeken, alleen maar gekeken, naar mezelf en naar andere mensen met een ik. Gekeken en in kaart gebracht. Feiten, fietsen, feiten, feiten, feiten. ...

Ik wilde de werking van karma, wiskundig onderbouwen. Uiteraard heb ik voor zoiets belachelijks nooit een subsidie willen aanvragen.

Ik heb mijn kostje bijeengeschraapt als arbeider in een paperclipsfabriek;

En daarnaast heb ik geklust bij mensen. Zonneweringen, kristalgrintvloertjes, Venitiaans tegelwerk ... dat soort zaken.

Over mijn werkelijke arbeid is niks geweten.

Ik heb in alle discretie ontelbare waarnemingsapparaatjes, camera's, microfoontjes geïnstalleert in evenzoveel woningen. En ik heb gekeken. Alleen maar gekeken. Zonder iets te willen bewijzen. Zonder enige stelling in m'n achterhoofd.

Mijn onderzoeksterrein is het stadje Ommen a.d. Azel.

Een stadje. Meer kan ik er niet van zeggen. Maar ik heb er mensen zien streven en struikelen, ik heb er gezien die het niet begrepen hebben. De meesten! Hebben niks door.

Verkeren in totale verwarring en zien ook dat niet in.... En ik heb geregistreerd. Al deze rare levens in Ommen a.d. Azel. Alle saaie gesprekken, domme ruzies; al die alledaagse met klem verdedigde standpunten. Ik heb mensen zien groeien en vallen. De stuwende kracht van tegenslag heb ik leren onderscheiden.

(memo uit)

Memo uit.

Bij het gezinnetje ondertussen wordt ontbeten.

Moeder heeft een blauw oog, een gezwollen wang, tand door bovenlip, zij kauwt moeilijk.

Broer en zus proberen zo min mogelijk herrie te maken, geen getik van bestek of van kopjes tegen bordjes. Alleen Vader die, klingeldeklingeldekling... roert z'n koffie om en zuigt met veel getijlp de etensresten tussen zijn tanden vandaan.

- Vader Ik herinner mij nog een ruzie tussen haar grootvader en de mijne over of het nu sojabonen zijn of Sonjabonen. Weten jullie wat het juiste is?
- Broer Wablieft.
- Vader Is het Sonjaboon of sojaboon?
- Broer Soja?
- Vader Ja, maar nu heb je het makkelijk natuurlijk. Waar ik over spreek, dat was in de jaren vijftig. Waren er nog geen meeneemchinezen. En soja was nog zo goed als onbekend bij de gewone mensen. Toch werd het met tonnen ingevoerd, over zee, als bulkgoed, voor in veevoerders. De dokwerker die met de overslag te maken hadden wisten niet anders dan dat het om één of ander smerig boontje uit Azie ging, de lading stonk vaak, vooral als die nat was geworden en beginnen gisten...

Moeder verslikt zich en moet vreselijk hoesten. Toch probeert zij het zo veel mogelijk te onderdrukken om niet te storen. Niemand reageert. Als ze zichzelf weer enigszins onder kontole heeft gaat vader verder, zo nu en dan nog begeleid door een moeilijk, ingehouden kuchje van mam, d'r zit nog een kruimel in haar luchtpijp.

...Nu die havenarbeiders die hadden niks met die naam, soja. En die maakten er al gauw Sonja van. Dat was leuker om te lossen. Sonja dat was een goedkope prostituee die ze kenden en waarvan geweten was dat ze stonk. Zo is het begonnen. En dat ging héél ver... Zelfs vrachtbrieven werden aangepast.

Nu mijn grootvader, die was altijd dokwerker geweest, - maar dat was jaren later, Die Sonja was toen al lang dood, niemand wist nog van haar, alleen die bonen werden in de hele haven nog altijd zo genoemd. En haar grootvader was altijd boekhouder geweest, hij liep vaak

met een Franse krant onder de arm, zette de beursberichten op de radio, die niemand begreep, altijd keihard, en hij loste als enige in de familie kruiswoordraadsels op. Van daar wist hij dat peulvrucht met vier letters soja was, maar hij had er verder geen idee van hoe het eruit zag, of hoe het rook.

Nu, onze grootvaders, hè mam, hadden sowieso een gloeiende hekel aan mekaar gehad. Ze waren de enige twee baritons uit het plaatselijke koor.. Maar toen bij die ruzie, dat was op onze trouwdag, stonden ze helemaal op scherp omdat haar grootvader zijn been had gebroken bij 't skieen. Skieen dat vond mijn grootvader in de eertste plaats iets onbeschrijfelijk stoms, en daar dan je poot nog bij breken dat vond hij helemaal van een achterlijkheid die met geen verf te schilderen viel. En haar grootvader had genant veel aandacht nodig die dag met z'n been in het gips, en toen kwam de gekookte ham op tafel met mosterd, en mijn grootvader zat tegen een nichtje uit te leggen hoe erg sonjabonen wel konden stinken en hoe zwaar dat was geweest 's zomers om die te lossen; en haar grootvader die stond toen ineens recht riep, wankelend op z'n gipsverband: Dat zijn Sojabonen! Tja ! en toen had je het hek van de dam. Eerst wat dom geroep. Sonja ! Soja! Sonja! Soja! Werd de krant erbij gehaald. 'Hier kijk maar. Aziatische peulvrucht. En ik heb daar maar vier letters voor. Tel maar. Kan je tellen?' 'Dat is geen peulvrucht, dat is een ...dat ziet eruit als... dat is een boontje, ze zeggen het ook: Sonja boon, niet Sonja peulvrucht, slimmerik.' 'Een boon is een peulvrucht' en toen had die ene bariton die andere een duw gegeven, mijn grootvader de hare, en die ging toen languit achterover, tegen de servieskast aan, d'r vielen kopjes om en dan met een aanstellerig soort paniek in z'n gezicht(, vanwege z'n been, schoof hij zachtjes naar beneden, helemaal tot op de grond.

Dat was heel erg voor mamie.

(Hij aait haar voorzichtig over het kapsel)

Jij had gedacht dat het de mooiste dag van je leven ging worden. Toch!, ?

...

Zo! En nu aan de slag.

Mamma schenk mij nog 's een kop koffie in dan ga ik me klaarmaken.

Op dat moment gooit Manfred bij hen een brief binnen..

Krijg nou wat.

Vader grijpt de brief en wil hem openscheuren.

Moeder Moet je niet kijken voor wie die is?

Vader Wat?

Moeder Voor wie die is!

Vader Ja, voor hier natuurlijk.

Hij checkt het adres. Er staat ZUS. Op.

Tegen z'n zin geeft hij de brief aan zus en gaat zich verder klaarmaken. Schoenen aantrekken.

Gisteren ben ik Verhoeven nog tegen het lijf gelopen; die liep met een nieuw kunstenplan te sjouwen. Hèhèhè. Het gaat over de sector van de podiumkunsten. Daar wordt op dit moment meer 'gemaakt' dan 'gekeken.'. In de provincie wordt er gespeeld bij 't leven voor lege zalen. En nou willen ze die geldstromen gaan herschikken zodat alles rechtstreeks bij de makers terecht komt; en criteria opstellen, goed en niet goed en half goed. Hèhèhè. Zoiets. En Verhoeven die moet kijken hoe het plaatje er financieel uitziet. Wat een wespennest. Want wat is dat 'half goed'! En dat gaat banen kosten. Hèhèhè. Ben ik blij da'k op buitenlandse handel zit...

Moeder Waar heb jij Verhoeven gezien.

Vader ...
Op straat.

Moeder En je zit ook niet meer op buitenlandse handel.

Vader Nee.

*Zus probeert al een tijdje de aandacht te trekken.
Ze wil iets zeggen over haar brief*

Moeder Wat is er?

Zus Eueueue
Iemand heeft werk voor mij.

Moeder Wat voor werk?

Zus Dat staat er niet bij.
Het is alleen een adres waar ik om allevef moet zijn voor een gesprek.

Vader En uw studies dan!
Je gaat dat nu toch niet alles ineens opgeven.
Na vierentwintig jaar.
Nog acht , negen jaar Lies en je bent er.
Tien misschien met jou verstand.
Maar dan ben je d'r, dan ben je Urologe.

Zus *Met een trillend lipje*
Maar de urologie, papa, die interesseert mij nog altijd niet...

Vader Dat heeft er niks mee te maken.
Denk jij dat boekhouden mij ooit heeft geïnteresseerd!? Hm!?
Zie ik er zo uit, alsof ik boekhouden interessant vind?
Nu dan.
Het gaat er niet om of wij de dingen interessant vinden Lies.
Waar het om gaat is dat je je boterham kan verdienen.
En als uroloog zit je geklonken.
Het is het enige beroep waarvan de statistieken uitwijzen dat je gegarandeerd aan de bak komt. Tot 2075 zal er wereldwijd een schaarste zijn aan urologen.
En tegen 2075, Lies zijn we allemaal dood. Ja?
Ik heb je dat al duizend keer uitgelegd.

Moeder Ik vind dat als zij wil gaan werken dat zij 's mag gaan horen bij die mensen van die brief, of het wat is.

Vader Het is al goed, Ik heb hier niks meer te zeggen.
Jullie kunnen het verder zonder mij af.
Wel: Dan ik ook zonder jullie.

Vader boos weg

Moeder ...
Papa is een beetje...
Met brekende stem. Papa heeft het moeilijk.

Jonge Vrouw *Focus naar de overkant.*
Ik ...
Moet je een advocaat nemen of mag je dat zelf, je verdedigen.

Oudere Man Dat mag je wel maar dat kan je niet.
's Veel te moeilijk.

Jonge Vrouw
Ik doe het NIET!

Oudere Man Laten we op reis vertrekken.
We kunnen om het even waar.
We vinden wel een andere plek...

Jonge Vrouw Nee!
Ik blijf!
Ik weet ineens wat ik moet doen; dat heb ik nog nooit gehad.
Ik ga ...

We gaan ze te lijf met oprechtheid godverdomme.
Ik geef toe.
Ik zeg dat ze gelijk hebben.
Ik zeg dat ik er in heb toegestemd om voor hen tegen betaling een kind op de wereld te zetten met het zaad van meneer.
...
Maar ik wist toen nog niet ... dat dat het misselijkste is wat een mens kan bedenken.
Ik wist toen nog niet dat een mens kan veranderen,
Alles in je,
Wat je voelt, wat je denkt, waar je trek in hebt.
Ik wist toen nog niet dat ik tot zulke grote gevoelens in staat was.
...
Tuurlijk heb ik geprobeerd het te onderdrukken zoals ik van plan was.
Maar ik wist niet dat dat niet gaat.
...
Hoorde ik dat te weten!?
Wordt dit verondersteld deel uit te maken van de parate kennis van de gemiddelde burger?
Is mij dit ergens ooit onderwezen? Op school of waar dan ook.
Zaten er tussen de pakketten Grieks en optometrie een aantal dingen die ik over het hoofd heb gezien, en die mij in deze situatie tot leidraad hadden moeten strekken; wijs ze mij aan, ik beken schuld en geef U het kind.
....
Zoiets, en nog veel meer.
En we gaan dit niet in de rechtzaal uitvechten maar direkt in de media.
Wat zit jij te ...

Oudere Man Ik mis Wilfried ineens.
Ik zou verschrikkelijk graag willen dat Wilfried hier is.

Jonge Vrouw Kom op, snuit je neus en bel een advocaat.
We sturen ze een brief dat we met het verhaal naar de kranten trekken als ze ons niet met rust laten. Ik zal die brief wel schrijven, maar het ziet er geloofwaardiger uit als die van een advocaat komt. Hij hoeft 'm alleen maar na te kijken te ondertekenen en op te sturen. Het hoeft niks te kosten...

Oudere Man Ik ken een jongen die pas is afgestudeerd en die geen werk heeft, zal ik die bellen?

Jonge Vrouw *Zit met papier en pen. Wil gaan schrijven.*

Mijn God wat ben ik aan het doen!?,
...

Oudere Man Zeg! Hij is heel leuk maar hij heeft nog niet zo veel werk.
Zal ik hem 's vragen?

Jonge Vrouw Ik kan 'm niet betalen.

Oudere Man Jaja, dat is wel goed.
Ik ga hem opzoeken.
Ik pak de fiets en dan, en dan

*De oudere man gaat de deur uit.
Oude moeder heeft de Halogeeentoorts vast van in het begin.
Ze schijnt rond over het toneel, volgt de oudere man die de coulissen in verdwijnt,
Schijnt op de spullen van het gezinnetje, misschien zien we ook een acteur klaar zitten
ergens, dan schijnt ze nog wat de zaal in en vindt tenslotte Joris, die zich met open ogen in
de zetel ligt te ontspannen.*

Oude Moeder Joris?
...
Ben je nog wakker?
...
Je zou een varkenshart kunnen laten inplanten...

Joris Een varkenshart.

Oude Moeder Heb je dat ook niet gelezen in de krant daarstraks...
Dat zijn genetisch gemanipuleerde varkens...
Ze hebben menselijke eiwitten, menselijk spierweefsel,
Hun afweermechanisme is vermenselijkt
Het zijn halve mensen.
En nu zoeken ze proefpersonen, schrijfven ze.
Het zou niks kosten.

Joris ...
Ik durf dat niet.

Oude Moeder Ik ook niet maar het zou ons heel wat geld uitsparen.

Joris En dan moet ik nog een motivatie schrijven, voor iemand die een jeux-de-boule-baan zou
willen in het plantsoentje vlak naast zijn deur. Hij gaat binnenkort met pensioen.

Oude Moeder Zo kan je toch ook niet blijven, Joris.
Je kan elk moment ophouden.

Joris Iedereen kan elk moment ophouden.

Oude Moeder Als jij dood gaat,
Dan komt dat niet doordat je een zwak hart hebt
Maar door je manier van denken.
Aan dat hart valt iets te doen....

Joris En als ik het nou 's deed!?
Gewoon om van je gezeik af te zijn,

Oude Moeder Jajajajajajajajaja....

Joris Kijk nou toch 's hoe enthousiast je reageert!
Blijkbaar is dat de bedoeling van je gezeik,
Dat ik er vanaf wil zijn zodat je het hok alleen hebt hier, om met de meneer van boven
....Dit gaat weer in het boek, mama. Ik kan het ook niet helpen.

Oude Moeder En waarom kan jij niet iets bedenken waardoor het voor mij technisch onmogelijk wordt die dingen te doen waarmee ik volgens jou in mijn hoofd zit.

Joris Wat wil je daarmee zeggen?

Oude Moeder Ik bedoel daarmee dat ik hier desnoods gekneveld en als een ham aan de zoldering opgehangen wil wachten tot je terug bent

Joris En wat hoop je daarmee te bewijzen?

Oude Moeder Ach Joris ...
Ik ben je moeder.

Joris Ssssst! Ze zijn er!

*Bij Joris en de Oude Moeder gaat het licht uit.
We horen; en zien vaag, Manfred en Zus de trap opgaan naar het optrekje van Manfred.
Ze komen binnen, licht aan. Er staat een tafeltje, twee stoelen en een T.V. op iets waar ze
T.V's op zetten.*

Manfred Zie je,
Misschien moeten we alles in een ruimer kader leren bekijken,
Qua tijd bedoel ik.
Ophouden met dat gezeur over eeuwen en tijdperken,
En gewoon De Eeuwigheid als enig principe hanteren.

Als je alles afmeet aan die tachtig of honderd jaar die je hier gegeven zijn,
Dan wordt je alleen maar bang en dan maak je niks mee.
En we zijn hier om dingen mee te maken,
Of we dat nou leuk vinden of niet.

Ga maar zitten.

Manfred doet z'n jas uit, schenkt water in, er staan twee glazen en een fles op het tafeltje.

Weetje, ik geloof dat dit een bijzonder moment is

Laat ik duidelijk zijn. Ik heb werk voor je. Voltijds. Behoorlijk betaald. En je hoeft bijna niks te doen. Het enige wat ik van je verwacht is dat je komt zitten luisteren naar wat ik allemaal te vertellen heb en dat je probeert te begrijpen wat ik zeg. Begrijp je iets niet, dan moet ik andere woorden vinden. Snap je wat ik bedoel?

Zus knikt.

Heb je d'r zin in?

Zus haalt haar schouderjes op.

Het zijn spannende dingen die ik je te vertellen heb.
Bijvoorbeeld: Ik ben je oom.
Kijk maar.

Haalt foto's uit z'n portefeuille

Dit waren wij toen we klein waren, zie je, hier zijn we al wat ouder, dat was op de uitreiking van het diploma van je moeder. En dit is op het huwelijk. Parelhoen met witte druiven. Daar zitten je ouders en dit is mijn achterhoofd, zie je. En hier heb je ons met drieën frontaal..

Zus zit daar en kijkt hem verbijsterd aan

Ga ik te snel?

Zus Ik zou graag alles over mijn moeder willen weten.

Manfred Je weet niks?

Zus Nee.

Manfred ...
Ik heb gehoord dat je dom bent, is dat zo.

Zus Tja
Als dommerik heb je daar zelf geen weet van.

Manfred Het zou geen probleem zijn, integendeel.
Als degene die mij begrijpt eenvoudig is, dat is hetgeen wat ik hem gezegd heb dat ook, snap je.

Zus Het is niet zo ingewikkeld hoor, wat je allemaal zegt.
Je hoeft niet voortdurend te vragen of ik het snap.

Manfred Afsproken.
...
Het gaat hier evenwel niet om een familiekwesitie.
Het is veel persoonlijker. Ik heb U uitgekozen. ...
Hoe moet ik dat uitleggen.
M'n hele leven ben ik bezig geweest met zoeken. Zonder precies te weten waarnaar.
Ik weet het nog altijd niet.
Maar ik heb wel veel gevonden onderweg.
...
Nu, straks ga 'k dood, net als iedereen.
En ik kan twee dingen doen: Gewoon m'n mond houden en sterven; en dan verdwijnt alles samen met mij, Of ik kan d'r iets over zeggen.
Maar wat moet ik zeggen? Hoe moet ik het zeggen?
Ik kan er een theorie uit vlechten, en dat dan publiceren maar dat is niet goed. Ik wil die dingen niet te grabbel gooien voor al die warhoofden die er dan een eigen koekje van gaan bakken.

En nu heb ik jou uitgekozen., vraag me niet waarom want ik weet dat niet.
Ik heb jou uitgekozen om te proberen jou, iemand, voor ik sterf, te laten zien wat ik gezien heb.
Daarna is het van jou en mag je d'r mee doen wat je wil.
En als ik het niet kan overbrengen, dan heb ik het toch geprobeerd.

Wat denk je nu?

Zus Ik denk niks.
Maar ik ben wel graag Hier

Manfred ...
Ik zal je nog 's wat vertellen:
Als ik voor elke zandkorrel die ik op het strand kan vinden een kathedraal bouw waaraan ik pakweg 207 jaar werk en ik ga daar mee door tot

Klank en licht faden uit.

*De jonge vrouw en de oudere man zitten samen een bak pils leeg te drinken.
Zij heeft papier en pen bij de hand.*

- Jonge vrouw Het gaat hier om hoe ver we met elkaar kunnen gaan in het maken van economische afspraken? Ik ben opgegroeid in een cultuur waarin je op een bepaald moment de strekking van het werk van Macchiavelli uit het hoofd moest kennen, terwijl de ideeën van Boeddha onbesproken bleven. Het vrije westen is mijn voedingsbodem. Van bij m'n geboorte is me voorgehouden dat er geen grenzen zijn. The sky is the limit!
- Maar in weerwil tot wat wij elkaar en onszelf proberen wijsmaken bestaan wel degelijk grenzen. En ik ben er één tegen gekomen. Binnen in mij. Een grens. Tot hier en niet verder. Ik heb het recht dat te zeggen. We hebben geleerd met grenzen niet teveel compassie te hebben. Vooral niet met onze eigen grenzen. Als we d'r eentje tegenkomen is onze eerste reactie niet, 'kom we gaan terug.' Nee d'r wordt ons voortdurend ingefluisterd dat grenzen verlegd moeten worden, of overschreden, zo ver mogelijk overschreden. Vooral je eigen grenzen. Anders wordt je nooit een goeie sportman. En goeie sportmannen die probeer je na te doen, als kind.
- Oudere man *(Lichtjes beschonken, en daardoor plots erg lucied.)*
Wat probeer je allemaal niet na te doen als kind. Onbewust. Alles doe je na. En dan zit daar iets tussen dat keuzes begint te maken, dat Ja zegt tegen 't een en nee tegen 't ander. Iets dat groeit, iets dat het op een gegeven moment over 'IK' gaat hebben. Iets dat je lichaam in beslag neemt om te gaan zuipen en achter de jongens aan te zitten. Iets dat verdrietig kan zijn en ontgoocheld en enthousiast en dat zich vrolijk van het ene drama in het andere stort. En daar moet je het dan mee uit leren houden. En weet je wat het wrange is van de grap!?! Het bestaat niet. D'r is niet zoiets als een 'ik'. Als je d'r naar op zoek gaat blijkt het een loos bouwsel dat oplost als je d'r nog maar naar wijst. Het is iets dat we ons in het hoofd hebben gehaald, zoiets als: 'Ik kan niet zonder sigaretten.' Erg hardnekkig. Maar het is niet meer dan een stukje kortgesloten energie. Zoals een pamperkind dat huilt van pijn en frustratie omdat hij met z'n ene hand tussen de deur zit die hij met de andere niet dicht krijgt. Als ik die deur maar dichtkrijg denkt hij, dan houdt de pijn in m'n vingers wel op. Een drama, absoluut, maar we doen het zelf.
We barsten van de energielussen. Dingen die we ons in het hoofd hebben gehaald, die ons liefdevol werden ingefluisterd door mensen die het ook niet goed deden. En dat complex van windmolens die we voortdurend zelf moeten aanblazen dat noemen we IK.
Het blazen zelf hoort er ook bij.
En dat het zo in mekaar zit vind ik nog tot daaraantoe. Maar dat niemand het door schijnt te hebben, dat verbijstert mij. Alles is er op uit om ons zo veel mogelijk molens te laten maken en aan te blazen met de mentale energie van :Zo zit het en niet anders. Zo doe ik het goed. Mij hoef je niks te verwijten. Ik kan het ook niet helpen dat. Ja nee, als we daarmee beginnen. Vergeet de hond, hier waak ik.' Midden in het leven is iedereen chronisch depressief en uitgebrand. Degene die het niet zijn; die de boel blijven maskeren, die worden op hun vijfenveertigste dement.
- Jonge vrouw Dat ga ik toch allemaal niet opschrijven hoor.
- Oudere man Is ook zinloos. Het is op zich ook een windmolen. Hoor je me niet bezig? Zo zit het en niet anders.
We hangen! Voortduren! Allemaal! Schrijf dat maar op.
- Jonge vrouw Nee kom ik wil bewijzen dat er dingen zijn die je zelf in gang hebt gezet en waar je je toch tegen moet verzetten.
- Oudere man Je hebt het niet zelf in gang gezet. Het was niet jou idee, het werd je aangepraat.
- Jonge vrouw Dat kan wel maar daar schiet ik geen meter mee op.
Ik ga niet het slachtoffer uithangen.
Ik wil die mensen ... Ik wil die mensen in hun onderbroek... Ik wil die mensen zien. Ik wil ze in hun gezicht zeggen wat voor smeerlapperij er is voortgekomen uit hun zoete kinderwens.

Ik wil ze laten zien tot wat voor autokerkhof ze mijn gevoelswereld hebben omgetoverd.
En ik wil ze in pafferige snuiten balken dat er grenzen zijn aan hun sentimentele fantasieën
en dat ik de grenswachter ben. Dat wil ik.

Oudere man

In Maleisie heb je van die apen, die erg lekker zijn maar die zitten heel hoog in de bomen.
Nu die Maleiers hebben daar het volgende op gevonden; die pakken een kokosnoot en
maken daar een gat in waar die aap net met z'n handje in kan. Dan stoppen ze in die
kokosnoot iets wat die aap verschrikkelijk lekker vindt en dan leggen ze een aantal van die
noten onder die hoge bomen. Komen die apen naar beneden, ze stoppen hun handen in die
kokosnoten, pakken het lekkers dat daarin zit, maar door het te pakken, maken ze van hun
hand een vuist, en die vuist krijgen ze niet naar buiten. Om hun hand weer vrij te krijgen
moeten ze dat lekkere weer loslaten, maar daar komen ze niet op. En als ze dan niet meer
kunnen klimmen omdat er aan elke hand een kokosnoot zit, dan komen de jagers en plukken
ze vers van de grond.

Nu als je dat bij zo'n aap ziet gebeuren kan je alleen maar denken : stom beest. Maar wij
doen net hetzelfde, mentaal. En we hebben net zo veel handjes als we dingen bedenken om
te pakken. We trouwen en bouwen, zoeken een vaste baan, laten ons verzekeren, we houden
de vrouw in onze broek scherp en steken een sigaretje op ... allemaal dingen waar we moed
uit putten. Allemaal kokosnoten met iets lekkers. Dan komen de jagers. Een ongelukje
waardoor je in een rolwagen terecht komt, je was wel goed verzekerd maajja ...de kleine
lettertjes!; of je vrouw krijgt Halzheimer of een vriendje; of gewoon je hebt je vrouw niks
meer te vertellen en zij jou nog een heleboel maar het zegt je niks meer . Maar in alle
gevallen komt het op hetzelfde neer: Je had het je anders voorgesteld! Net als die apen. En
het is zo moeilijk om dat wat je je jaren hebt voor gesteld los te laten.. En als de jagers
geweest zijn is het gevolg in alle gevallen: verveling ! Of je nou in een kar terecht komt of
in de gevangenis, in je eigen lege huis nadat je gillend je vrouw hebt verlaten, altijd is het
weer leegte die zich door niks laat vullen. We zitten in een hokje en ze hebben ons de noten
afgepakt en het enige dat we voelen is dat ze ons zodadelijk gaan koken. Dat is de ware aard
van het bestaan.

Jonge vrouw

Jij bent vooral oud, volgens mij.

Oudere man

Ja ik ben out.

Als bij ganzebord. En dan heb je wel gewonnen maar dan moet je toch nog aan tafel blijven
met niks om handen tot iedereen klaar is.

*Aan de overkant bij het gezinnetje zwaait de deur ineens open.
Vader komt binnen. Lichtjes beschonken. Ploft neer op één van de stoelen.
Moeder loopt een koffer in te pakken.
Broer zit te tekenen.
Hij verdient nogal wat geld met het ontwerpen van postzegels.*

Vader Wat een ke-leredag . Telefoons, telefoons, telefoons... Ik heb geen oren meer aan m'n kop. Helemaal uitgerafeld zijn ze van het bellen . Zo voelt het. Ik krijg niks meer binnen .Wat zeg je? Zie je
Trek voor mij nog maar een pilsje open, ik heb geen honger. En dan komt Verburgh nog aan m'n kop zeuren, die moet dan drie kanossementen hebben van tien jaar geleden, die zit weer op een fraudezaak in de binnenvaart, 'Binnen 't uur!' weetjewel, bij Verburgh moet alles altijd 'Binnen 't uur!' Ik ga die man nog 's laten wurgen.
Wat ben jij aan het doen?

Moeder Het nodige.

Vader Is dit nodig!?
Zwiert een stapeltje slipjes uit de koffer de lucht in.

Moeder Pappie alstublieft.

Vader Nee Mammie alstublieft. Waar zijn wij hier mee bezig?
Ga je weg?

Moeder Ik heb besloten ...

Vader Wat besloten!?! Wat heb jij besloten.
Zie dat daar staan. Het heeft besloten.
Je wil de wijde wereld in.
Mooi.
*En nu raapt hij alles netjes weer op, doen het in de koffer, sluit de koffer, helpt mama in haar
haar
Jas, hangt haar cello op haar rug, duwt haar de deur uit, zet de koffer buiten naast haar en
sluit de deur.
Ondetussen ; deze tekst:
Ik zal je doen inzien mammie, dat als jij iets besluit dat daar dan tranen van komen. Altijd.
Herinner je de gordijnen in ons vorige huis. Dat had jij ook besloten. Wat was het gevolg?
Tranen.
Ga ! Kruip maar bij je moeder . of om het even waa...*

Zus komt binnen.

Moet jij niet kloppen?

Zus weer naar buiten.

... om het even waar. Jij wil een gezin dat aan de grond zit verlaten. Doen! En kijk maar's of je de mensen dan nog in de ogen kunt zien.

Er wordt geklopt

Met een sjaaltje en een zwarte bril zal je door 't leven moeten. Bidden! Dat is het enige wat erop zit. Zorgen dat ze je zien bidden. Achteraan in de kerk en liefst op momenten dat er geen dienst is. En dan nog,! Het zal jou reputatie niet redden. Want de mensen zullen zich lopen afvragen . Waarvoor zit die bidden? Haar is toch niks overkomen. Hij ! Hij was zijn baan kwijt. Hij zat met twee halve wezen en een slechte nier. En hij heeft haar niet weggestuurd. Dus waarvoor zit zij te bidden? Snap je. En dat krijg jij nooit weggeredeneerd of geprevelt of wat dan ook.

Trekt de deur open. Ziet zus.

Wat doe jij hier?

Zus Ik had geklopt en nu was ik aan het wachten.

Vader *Trekt zus naar binnen duwt moeder naar buiten.*

En als ik je in een volgend leven weer tegenkom; dan zal ik er 's voor zorgen dat ik jou in de steek laat op het ogenblik dat je me het hevigst nodig hebt, want je weet je drama's wel te timen mevrouw; dat moet ik toegeven.

Deur dicht.

Gaat zwaar snuivend weer zitten.

Zo! Nu is het aan ons. Maak je maar geen zorgen. Als pappa in het nauw zit dan is hij op z'n best. Wacht maar!

Voortaan zijn we een éénheid! Ja!?

Wie aan jullie raakt, raakt aan mij en omgekeerd.

...

Hoe was jullie dag?

...

Wat zit jij te glunderen.? Je zit domweg te stralen. Moet je kijken. Je lijkt wel verliefd.

Zus Ik heb een baan.

Vader Een baan?

Zus Ja hier vlakbij. Dat was met die brief vanmorgen. Ik ben toen om elf uur naar dat adres gegaan maar dat was gewoon een café, en daar zat de meneer van boven, van hiernaast, de bovenbuurmeneer van hiernaast en toen heeft hij me meegenomen naar z'n kamertje en toen heeft hij me alles uitgelegd.....

Vader Wat uitgelegd?

Zus Wat hij van me wilde ...

Vader Ik vraag me potverdorie af wat ze jou hebben uitgelegd dat je zo zit te stralen. Uitgelegd in je broek ja!
Wat heeft hij uitgelegd?

Zus Dat mocht ik niet zeggen.

Vader Zie je wel!
En je bent onder druk gezet om te zwijgen
Potverdorie, we zijn nog maar net een eenheid en het zit er al tegen.
Kom op!

*Vader sleurt broer mee,, de deur uit, de trap op bij Manfred, Ze vallen boven binnen.
Manfred zit z'n monitor te bekijken. Vader slaat 'm meteen vol op het gezicht.*

Wat voor onwaarschijnlijk gore fantasieën zit jij hier in je ééntje uit te broeien.
Was dit de bedoeling!? Mij komen inpalmen met kletspraatjes over ex-schoonbroers onder mekaar. 'Ik stel je voor onbepaalde tijd een gratis krot ter beschikking.' En ondertussen zat je in gedachten ons Lies al te molesteren waarschijnlijk.

Gatferdamme!

CHATFERDAMMEEEE!!!

Alles...! Alles wat ik van mezelf bij haar heb weggehouden.... Dat stort jij nu over haar uit. Denk je dat ik dat niet voel? Dat ik dat niet zie? Hoe d'r overal 'vrouw' op Lies komt te zitten? Denk je dat ik niet ook ogen in m'n hoofd heb en het binnenste van een man. Ik had

dat ook op haar los kunnen laten. D'r zou geen haan naar gekraaid hebben. Maar heb ik dat gedaan!? Heb ik dat gedaan!?

Ik heb mij een vrouw genomen, en niet eens zo'n goeie.

Tussendoor nog een paar tikken, het bloed spuit uit Manfred's kop. Manfred reageert NIET. Hij zegt niks, weert de slagen niet af, kijkt vader alleen strak aan.

Vader vindt de memo en zet 'm aan.

'... de zeventiende wat doet het er toe en ik ben woedend!

Ik ben te opgewonden.

Dit is een bekentenis.

Klik! Memo.

Meer hebben we niet nodig denk ik..

Goorling!

Is dit het? Is dit wat je van het leven hebt gebakken,

Op een kamertje, helemaal alleen met je pikkie

Op het scherm van de monitor ondertussen, kunnen we makkelijk een mens, een ander mens laten vermoorden en seksueel misbruiken, in één van die kamertjes te Ommen a/d Azen Het beeld verspringt ook steeds naar andere kamers en keukens, waarin niemand is en niks gebeurt. Dan zien we weer, gedurende tien seconden, die ene mens bezig met z'n gruwelijke werk.

Geen van de personages merkt het op.

Tegen broer. Mep hem.

Geef 'm een tik. Zo.

Nu jij. Hier kan je het leren. Kom op. Geef 'm 'n LEL!

Zeer tegen z'n zin slaat broer Manfred.

Harder!

Nog harder!

Nee, ga weg.

Dit is meppen,

Zomoet je meppen.

Deelt nog een paar ongemeen harde slagen uit.

Heb je het gezien!?

Onthou dat dan.

Kom, we zijn hier weg.

Broer en vader weg bij Manfred.

Moeder staat nog altijd met de cello op haar rug bij de deur. Zij geraakt maar niet weg.

De oude moeder zit klaar om naar de kliniek te vertrekken zij heeft een grote overjas aan tot boven dichtgeknoopt en een sjaaltje om haar hoofd. Er staat een minuscuul koffertje klaar. Joris ondertussen is bezig een brief in een omslag te doen en een video in een andere omslag....

- Joris Goed mama.
Ga zitten en luister.
Om tijdens mijn afwezigheid aan jou frivole plannen het hoofd te bieden zijn de volgende maatregelen getroffen.
Je wordt niet aan de zoldering opgehangen mama. De middeleeuwen zijn voorbij. Maar wel is het zo dat ik onder de hele buurt ... onder de hele buurt ja? Een springlading heb geplaatst.
Vervolgens ben ik nagegaan hoe de meneer van boven heet met z'n voornaam. Dat blijkt Manfred te zijn. Nou ja.
Ik zal de springlading zodadelijk op scherp zetten, mama en dan wordt deze onherroepelijk tot ontploffing gebracht wanneer hier in huis het woord 'Manfred' valt. Op wat voor toon en met wat voor lading ook tot klinken gebracht. Gefluisterd, gefezeld, met een Japans accent, of tijdens een orgasme uitgedild... Manfred komt neer op 'BHAMMM!'. Dat betekent lieve moeder dat je hier tijdens mijn afwezigheid het behang met 'm van de muren kan neuken wat mij betreft. Maar weet dat je je in een mijnenveld begeeft. Welkom in de eenentwintigste eeuw.
Vragen?
- Oude Moeder De taxi kan er elk moment zijn.
- Joris Dat hoeft je niet elk moment te zeggen.
- Oude Moeder ...
En als je terugkomt, dan gaan we van het uitgespaarde geld op reis.
Naar Bézière.
Naar ons Lievevrouwke van Bézière.
- Joris Ik kom niet terug.
- Oude Moeder Dan laat ik er een sjieke kist van timmeren, van 't uitgespaarde geld.
Een hele sjieke kist.
- Joris Wacht nu even met die jas.
Ik ben nog bezig zie je dat niet.....
- Oude Moeder Wat moet er dan nu nog allemaal gebeuren?
- Joris Ik ga dood ja?
En er zijn nog een paar dingen die ik niet afgemaakt heb.
- Oude Moeder Maar Joris dat is nu te laat, de taxi kan hier alle momenten zijn,
Dat varken zijn ze al aan het opensnijden en ze moeten op tijd aan U beginnen anders loopt alles in het honderd, je kan nu geen administratieve taken meer op U gaan nemen.
- Joris Ga zitten en hou nog vijf minuten uwe kop.
- Oude Moeder Ze helpen ons al gratis.
Maar als dat hart straks bedorven is omdat wij te laat komen ...
denk dan maar niet dat we nog een tweede kans krijgen
- Joris Ik ben zo terug

We switchen de focus even naar rechts

- Jonge vrouw Nee! Nee! Nee! Het is een kwestie van onverzettelijkheid. Dat je ineens vanbinnen iets voelt dat heel groot is en sterk en dat je hard kan maken. Wil! Anders kan ik het niet noemen. Wil is het. Voor het eerst in mijn leven voel ik iets dat wil. Ze willen dat ik het kind afgeef; en iets in mij wil dat niet. En dat kan ik zo sterk maken voel ik, daar kan niks tegenop.
- Oudere Man *Er valt een brief door de brievenbus.
De oudere man raapt de brief op.
Doet 'm open. Leest*
- Het is geloof ik voor jou
- Geeft haar de brief en trekt de deur opnieuw open om te zien of hij echt niemand treft daar.
Het is namelijk geen uur waarop postbodes rondwaren.*
- Jonge vrouw. Ik word helemaal niet goed.
....
Ze hebben zich vergist met het zaad.
- Oudere man Ja, ik heb het ook gelezen.
- Jonge Vrouw En nu zeggen ze af te zien van elke vorm van aansprakelijkheid.
- Oudere Man In zekere zin is dat goed nieuws, toch?
- Jonge Vrouw Goed nieuws?
Ik ben nog nooit zo ver van een eigen praktijk geweest als nu.
- Oudere Man Nee maar je weet nu tenminste dat ze je kind niet afpakken,
Dat wou je toch.
- Jonge Vrouw Wou ik dat?
Wat wilde ik?
Mensen helpen beter te zien dat wilde ik.
Lensafwijkingen opmeten en corrigeren.
- Oudere Man Ja maar goed...
Ik bedoel, daarstraks was je toch je toch helemaal op de ...
Je was toch op oorlogspad.
- Oude Moeder *(Loopt rond met Joris' overjas klaar in haar handen; alsof zij hem probeert te vangen met dat ding.)
Joriiiiss!*
- Jonge Vrouw IK VOEL MIJ VIEIEIESSSS!
- Oudere Man Rustig, wacht nou effe,
- Jonge Vrouw Waarop!?
Wie is wat allemaal met me aan het doen.
Ik kan niet eens meer Nu wordt het me pas duidelijk;
Ik Ik Ik kan niet eens meer een schadevergoeding eisen of het in de openbaarheid gooien.
Ik zit met een kind en geen middelen om het op te voeden.
Ik kan niet eens iets bewijzen ...
- Oudere Man Oh wacht we hebben toch deze brief,
En die andere, die komt toch van een arts,
Je bent ooit 's kunstmatig geïmagineerd,
Met fout sperma , dat is een medische fout, daar bestaat een strafmaat voor.

Je kan die arts daarvoor laten opdraaien volgens mij.

Jonge Vrouw Maar hoe ga ik dat bewijzen?
 Zonder vader.
 Genetisch heb ik geen poot om op te staan;
 Dat kind kan net zo goed het gevolg zijn van iets wat ik ooit 's met een dronken kop gedaan heb in een steegje

Oudere man Het staat er toch zwart op wit: 'Fout sperma!'
 Iemand heeft dat ooit geschreven, ' ... en geen aansprakelijkheid en zo.' Daar kan je toch mee naar een rechter stappen. Je kan zo iemand toch laten opsporen en aanklagen.

Jonge vrouw. Het is een gewoon A4-tje en het komt uit een gewone printer.
 Iedereen kan zo'n brief schrijven,
 Zelfs ik.

Oudere Man
 Nou ja, ik heb altijd dat miljoen nog van de loterij.

Jonge Vrouw Ik voel mij helemaal paranoia worden ...
 Wat kan er nu nog gebeuren,
 Straks valt er een brief binnen dat ik me moet aanmelden bij het vreemdelingenlegioen...
 D'r wordt met me gemorst,
 En ik weet niet wanneer of waar het ophoudt

*Joris, bovenaan bij de deur van de kamer van Manfred;
 Manfred is niet thuis.
 Joris stopt de video door de brievenbusopening
 De video valt aan de andere kant op de grond*

Oudere Man Waarom vergeet je niet gewoon alles?

Jonge vrouw Vergeten?

Oudere man Tja.

Jonge vrouw Ik zou de stad in willen trekken en alle auto 's omgooien die ik tegenkom.
 Gewoon m'n handen onder het chassis en WHIPP! ... Om.
 Zodat ze op hun dak liggen, WHIPP.
 Geparkeerde auto's, auto's bij het rooie licht,
 Auto's met een echtparen in auto's met alleenstaanden,
 Alleenstaande auto's ... WHIPP! WHIPP! WHIPP!
 Tot de politie zou komen vragen: 'Maar juffrouw toch, wat is er?

Oudere man Zo is de politie niet.

Jonge vrouw Nee, maar laat me effe doen
 En dan terwijl achter mij de stad gonst van de discussies tussen schadeexperts en gezinshoofden; zou ik antwoorden: Ik weet het niet.
 Dat ze het Godverdomme zelf uitzoeken wat er aan de hand is want ik weet het niet,
 Ik ben alleen maar Kwaad, kwaad, kwaad en ik weet niet hoe ik er mee moet ophouden

Oude Moeder *Joris komt weer binnen, duikt in de jas die de Oude Moeder ophoudt,
 Hij neemt een minuscuul koffertje ter hand en zij zet hem een grote Russische pet met oorflappen.*

Ben je nu eindelijk klaar met alles

Joris Jow.

Oude Moeder

Kom dan maar.

We zullen op het hoekje van de straat gaan klaar staan.

Hij zal ons wel te gemoed komen rijden, de taxi,

Voor we het hoekje om zijn is ie d'r.

Hij kan alle momenten komen.

Joris en de oude moeder af

*Bij het gezinnetje ligt de vader te snurken, Mammie zit ongemakkelijk naast hem op bed, met gestrekte beentjes, haar jas nog aan en haar cello op de rug.
In de kamer met de vier stoelen gaat zus zitten met een gezinsflacon VERGIF! En een champagneglas.*

- Broer Wat ben jij van plan?
- Zus Ik ga het toeval een handje helpen.
- Broer Alles wat mensen van plan zijn maakt deel uit van het toeval dus ja kan het toeval niet voor zijn, jou intentie is het toeval.
- Zus Jaja, schrijf daar maar 's een mooi boek over.
- Broer Ik wil je niet tegenhouden .
Je moet alleen beseffen dat je nu toevallig in deze stemming bent
En dat jou straks een andere stemming kan toevallen.
Wat zeg ik!? Daar kan je donder opzeggen.
Binnen de vier uur zit jij gegarandeerd in een andere stemming.
- Zus En wat ga jij verder doen?
- Broer Oh, dat zit wel goed.
- Zus Oh ja?
- Broer Ik heb ben bezig een meisje te leren kennen via internet.
- Zus Internet ...
Je hoort mekaar niet, je ziet mekaar niet.
- Broer Jaja; wantrouw geluk, ik ken de regel; maar
Ik heb gewoon zin om mezelf 's zo belachelijk gelukkig te mogelijk maken dat ik de mussen zie dansen onder te heg....
Wat is daarop tegen
... als ik bereid ben te betalen met de pijn van de desillusie.
Nadien...
- Zus *Verfrommelt het papier.*
Nu zit ik een afscheidsbrief te schrijven!
Waarom!?
Ik ben net een jodin die voor zij door haar zelf gegraven tunnel het concentratiekamp wil ontvluchten in een brief haar beul om begrip vraagt voor haar vlucht.
Wat hoop ik dat ze van me zullen denken?
Ik kan schrijven wat ik wil, hun mening staat vast.
...
Weet je wat ik aan het doen ben?
- Broer Tuurlijk.
- Zus Dit is ambrozeen, een dichloorwaterstofaheldahyde of zoiets,
En zowat het enige wat ik begrepen heb van de laatste vier jaar chemie is dat je hier Ontzettende diarree van krijgt,
Je bent meer dan een week van de kaart.
- Broer Waarom wil jij een week diarree?
- Zus Ik ga weg,
Ik heb een baan met salaris,
Ik ga achter de kerels aan.

Maar, zie je, ik wil ze voor een voldongen feit stellen.
Geef me een week en ik heb : iets gehoord, en ik ben uitgeschreven uit de school en
ingeschreven als loontrekkende....
Ik ben gewoon een ander mens geworden.
We zetten dat hier ergens onopvallend weg.
Hij knalt het wel 's naar binnen, impulsief als hij is.
Dan kan ik de dag nadien in alle rust aan de slag.

Broer Ik ben met dat meisje van internet ook plannen aan het maken om te gaan lopen thuis.

Zus Volgens mij loop jij recht in de armen van een homo uit Heereveen.

Broer Neeeee! Neeneeneeneene.
Het is een meisje uit Okinawa dat de druk van het schoolsysteem niet aan kan.
Zij wilde zelfmoord plegen door thermometers leeg te zuigen

Zus Typisch een verhaal voor een homo uit Heereveen.

Broer En nu was ze op zoek naar informatie over de werking van kwik op het menselijk gestel.
Dus ik mail haar wat ik weet, maar toen wou ze nog meer weten ... ik had het namelijk
nogal leuk verteld, hoe je begint te etteren in je merg van kwik, hoe je lever verslijmt tot er
alleen nog een bel derrie zit op die plek. En dan had ik er nog wat foto 's bij gestopt en een
filmpje wat ik had opgevraagd bij het A.O.T.V.B.; een Oegandees kwikconsortium ...

*De Jonge Vrouw gaat de deur uit.
Mammie doet de lamp aan*

Moeder Pappie Pappie...

Vader Wat is er?

Moeder ...
Ik verga van de pijn.

Vader Waar?

Moeder Hie' Ahh! ...achter in m'n rug.

Vader Jij hebt helemaal geen pijn, jij wil terug aanpappen.

Moeder *(kreunt).*

Vader Goed. Ik ben geil.
Als we van daaruit nou 's beginnen bouwen...
Een brug bedoel ik.
Naar elkaar toe

Moeder ...
Nee pappie, ik ga niet zuigen nu.

Vader Bon, dan zijn we uitgepraat.
(Licht weer uit)

Oudere Man

Hij zit de baby eten te geven; iets uit een flesje, de moeder is er niet.

Het spul is te heet en te vettig en de baby krijgt het uit van woede en ellende.

De oudere man staat op en begint met het babietje rond te wandelen.

Heèèèè wat was dat voor een goor flesje! Erwtensoeep met ham. Stoute Meneer!

Maar het was alles wat de stoute meneer kon vinden . Ik kan geen boterham voor je smeren.

Ssst nou maar..... als mama komt ... Ja, doe je oogjes maar open; kijk maar een beetje rond.

D'r was 's een man ... sssst mannetje, D'r was 's een ma .. mama komt zo, ja? En die barst van het eten. ...

D'r was 's een man echt gebeurd! In Siberie... en die werd gegrepen door een ... door een sabeltijger. O -o! Foute boel. Dat is zo hier op aarde; als je als man gegrepen wordt door een sabeltijger, dan is er iets niet goed,onthou dat; jij bent een man. Nu, z'n vrienden konden hem nog net redden door die tijger dood te schieten, maar weet je wat die man deed, die aangevallen was? Kwaad worden op z'n vrienden! Huilen van woede... 'Waarom!?

Waarom hadden ze dat gedaan!?' Je kon dat goed zien want één van die vrienden had alles gefilmd. En dat zonden ze dan uit op T.V., Je zal dat allemaal nog leren kennen; T.V. en zo. En ik heb daar toen naar zitten kijken.

Twee jaar later, in een redelijke bui, - dat was een documentaire hè - hij zat in een rolwagen en zou er niet meer uitkomen; door die tijger! Ja jajaja!... en dan zegt hij dat eerder een gevoel van overgave had ervaren nadat de eerste klap van de tijger hem halfzijdig had verlamd. Een totaal openen was het zei hij. Een innerlijk: 'Pak mij alsjeblieft.' Toen hij de tijger zich klaar zag maken voor de sprong ' God, pak mij; al doe je het vermoed als sabeltijger maar PAK MIJ!' En die tijger sprong, die tijger zwoof, niet anders kunnende vanuit zijn natuur dan te beantwoorden aan het verlangen van zijn slachtoffer. Hij voelde het beest op zijn borst landen. Werd door het enorme gewicht omvergeduwd. Z'n kop klapte eerst naar voor dan naar achter. Als vanzelf verdween zijn hals in die warme tijgermuil....

D'r zat zo veel harmonie in die aanval, vertelde de man, terwijl een verpleegster zo nu en dan het speeksel van z'n kin moest vegen met een papieren zakdoekje; hij voelde zich als een meisje in de armen van een tangodanser. En toen was er die knal van het schot van de vrienden van de halfzijdig verlamde man. Een schot, allicht afgevuurd uit christelijke naastenliefde. De tijger viel voor lijk op de man die alleen maar kon huilen van woede en spijt.

Overgave, babietje. Hoor je het?

Dat is wat de slang het konijntje leert.

En de leeuw leert het de Thomsongazelle;

De Nazi de jood; en de Jood de Palestijn ...

Zo; nou slaapt ie.

Aan de andere kant van het toneel

Vader

Jij hebt je nog nooit 's laten gaan weet je dat?
Nog nooit!
Nog nooit!

Jonge vrouw *Komt binnen, doet haar jas uit, twee grote donkere vlekken in haat sweatshirt geven aan dat ze zowat knapt van de melk. Ze pakt een kop thee, gaat zitten.*

Ik heb met m'n vader gebeld.

Oudere man Ah!

Jonge vrouw Ik leg hem alles uit.
En dan is het een tijdje stil
En dan zegt ie : 'Kan je het oplossen!?'
...
En dan zeg je 'Ja' als kind van een binnenschipper,
Je weet dat je ouders met een lading melasse in Dusseldorf zitten en dat ze niks voor je kunnen doen.
Alleen jij kan ze ongerust maken
En ze hebben al zo veel zorgen door voor jou te moeten zorgen
Dat was op kostschool zo,
En bij de familie aan de wal waar we soms naar toe mochten.
Kan je het oplossen?
Waarvoor bel ik anders, lul!
Maar het zijn zukke goeie mensen!
Ze werken hard en ze zijn gelukkig.
Alleen ik ...
... doe moeilijk.
Haal me dingen op de hals die ik niet kan oplossen.

Oudere man Als je nou 's begon met domweg je kind eten te geven.

Jonge vrouw Hm?

Oudere man Het zal jullie opluchten, alle twee, geloof me.

Jonge vrouw Jaja.
Ik ben moe.
En ik weet niks meer.

Oudere man Za 'k 'm wakker maken?

Jonge vrouw Wie of wat in dit universum kan ik nu nog vertrouwen

Oudere man *(Met de baby)*
Dat vraagt hij zich ook af straks, als we niet oppassen

Jongere vrouw Niet eens mezelf, m'n eigen beoordelingsvermogen.
....
Zij begint te huilen.
De oudere man legt de baby aan.
Dan zet hij een plaatje op,
'Méditation' uit 'Thais' van Massenet. (Verschrikkelijk fout muziekje)
Zij laat begaan.
Staart voor zich uit.
Huilt gelaten.
De baby zuigt, knort, smakt
Massenet
...
Dan staat ze op. Loopt naar muziekinstallatie. Slaat Massenet; de hele installatie stuk met één klap van een voorhamer die er kennelijk met dat doel is klaargezet.
Stilte.
Zij trekt de baby van zich af alsof het een inktvis was en legt hem weer in bed.
Woede en gekrijs van de baby.

Jonge vrouw in voice over terwijl ze dof voor zich uitstarend op het bed gaat zitten.

Laat alles gewoon even ophouden.
Ik wil niks meer horen, niks meer willen,
Niks meer begrijpen.
Niks meer voelen
...
JA!?
JA!?

*(De baby krijgt; de oudere man zit erbij, probeert er niet te zijn.
Zij snuit haar neus.)
(muziek, dezelfde kutmuziek komt weer op gang)
(voice over van de jonge vrouw)*

Ik wil nooit nog iets voelen
Wat is dit? Waar ik in zit.
Ik haal me voortdurend van alles in het hoofd
En het is niet waar ...
Het is allemaal niet waar.
Ik ben gelukkig om dingen die niet waar zijn,
Ongelukkig om dingen die niet waar zijn.
....
Ik deug toch niet.
Voor de binnenscheepvaart niet
De oogartsenij niet
Voor het moederschap niet
Voor mezelf niet..
Ik deug niet.
Ik: deugniet.
(*giechelt.*)
...
Ik heb nog nooit iets goeds gedaan.
Goed, in de zin van :het steekt ergens bovenuit.
Nooit!
Altijd alleen maar geprobeerd de norm te halen.
En als dat lukte was dat normaal;
Niet goed;
Normaal.
...

Oudere man *(heeft ondertussen z'n jas aangetrokken en de krijsende baby ingeduffeld en in een rugzakzitje gezet)*
Eh ...
Wij gaan ergens een pak sojamelk scoren , ja?

Jonge vrouw *(reageert niet)*
D'r heeft nog nooit iemand gezien wie ik ben,
Hoe ik mij voel.

Wie'k zou moeten zijn, ja! Dat is helder.
Maar wie ik ben.
... daar kom je niet achter als niemand het je laat zien.

Oudere man *Af met kind*

Jonge vrouw
Wie je denkt te zijn , ...
Wie ze je wijsmaken dat je bent.
Een dochter; een moeder; een student; een oogarts
En ik kan ze niet eens aanwijzen, degenen die dat doen,

Ze zitten binnen in mij,
Ik ben d'r mee geboren.....
Want ik kan nu wel zeggen m'n moeder dit of m'n vader dat;
Maar ik heb een broer en die heeft ook gewoon een binnenschap en verder nergens last
van....
....
Ik ben het zelf.
Ik ben alles zellef;
En buiten mij is er niks

Manfred

*(Komt binnen in zijn kamer, Heeft verband om zijn hoofd
ziet de video niet.
Heeft een nieuwe memo gekocht,
Pakt 'm uit, stopt er batterijen in en begint te praten.)*

Het onheil drukt de wereld verder! En het is zeer goed georganiseerd. Inventief, snel. Zonder dat daar een bepaald mens achter zit. Het bedient zich van iedereen. Het brouwt een voortdurend bombardement van beelden en geluiden die de hebzucht stimuleren. Dat is de motor waar de meeste levens op lopen. Het schept een bijna ondoordringbare atmosfeer van verslaving, waarin alleen angst en depressie wortel schieten., emoties die we koesteren en waarin we ons trainen. Het is alsof we door een woestijn kruipen, waanzinnig van de dorst, en het enige dat het leven ons aanreikt is een kop zout water, om ons nog dorstiger te maken. Ik weet het is niks nieuws wat ik vertel. Maar het feit dat het verschijnsel bekend is schijnt niet de minste invloed uit te oefenen op de werking ervan.

De ambitie om dit alles wiskundig te onderbouwen is met de tijd weggesmolten.

Het enige dat ik daarmee wilde bereiken was: mezelf interessant maken.

Daar hou je wel mee op als je eenmaal hebt gemerkt wat een onheil iemand die zich interessant wil maken kan aanrichten.

Neem nou, Darwin.

Dat hele gevoel dat hoe langer hoe meer begint te heersen, dat het leven in wezen een éénmansguerrillastrijd is, dat komt in oorsprong van hem. Als hij zijn bevindingen voor zich had gehouden ... dan was iemand anders er op gekomen. Ideeën ontstaan omdat het er de tijd voor is. Iemand formuleert het, verpakt het handig zodat het makkelijk begrepen kan worden en het begint zich vast te zetten in koppen. Net als een zomerhitje. Maar als het dan gaat om een idee als het communisme ... iets wat op papier door een heilige lijkt bedacht draait in werkelijkheid op een nachtmerrie die zich gedurende meer dan een eeuw al aan het uitleven is. En hoe!?

Het zou dus absurd zijn om mijn bevindingen in een coherente theorie uitéén te willen zetten. Op een gegeven moment neemt kennis geloof ik, een vorm aan die niet meer gedrukt kan worden. Alleen beleefd. Als je dat beleven sterk inoefent, maak je het voor anderen makkelijker om hetzelfde te doen. Het is een beetje zoals in het Engelse gezegde dat het kruiswoordraadsel in een dagblad de dag nadat het verschenen is makkelijker valt op te lossen dan de dag van verschijnen zelf. Omdat er dan al ettelijke duizenden mensen over de oplossing hebben zitten dubben en dat heeft zo zijn invloed op het collectieve geheugen.

....

Toch is er iets in mij dat een mededeling wil doen.

Ik denk dat elke mens dat heeft.

Goesting om te zeggen: Ik besta.

*Bij het gezinnetje liggen broer en zus te slapen. Vader snurkt.
Moeder strompelt binnen. Gek van de pijn. Zij probeert niemand wakker te maken.
Ze gaat op een stoel zitten, staat meteen weer recht, probeert rond te lopen krimpt na een paar stappen ineem, moet echt gaan liggen, rolt zich in een bolletje, strekt zich weer, de adem is kort en snel; ze staat weer op, houdt zich vast aan één van de stoelen en GILT! het tenslotte uit. Alles wat op toneel aanwezig is, vader, broer, zus, Manfred, Jonge Vrouw, schiet recht en kijkt met ogen als schoteltjes, pal de zaal in.*

Broer Wat heeft ze?

Zus Kweenie. Wat heb je?

Kreunt, kronkelt, loopt een paar stappen, zoekt steunt, zinkt dan weer op de knieën, veert onmiddellijk weer recht. vergaat van de pijn, kan niet spreken van de pijn.

Vader Wat is dat hier?

Moeder Bel een ziekenwagen.

Vader Wat heb je?

Moeder *(Jankt)* Nierstenen.
Ik heb het nogal 's gehad.
Veertien jaa' gele' aaaaaahhhh.

Broer Zal ik naar 't ziekenhuis lopen om te vragen of er iemand wil komen helpen?

Vader Nee!
Neeneeneenee.
We zijn afgesloten van het ziekenfonds.
En trouwens dan verliezen we die weddenschap
Een houtje!
Kan je niet op je tanden bijten mammie?
Geef haar een houtje.

Moeder Doe iets.
Laat iemand iets doen;

Vader Wacht, wacht, wacht, wacht,
Budgeteren!
Laat me nadenken.

Zus Ga plat liggen met een iets onder je buik.
(Doet haar of trui uit en plooit die tot een kussen)
Hier.
(Zij probeer Moeder tot stilliggen op haar buik te bewegen maar deze kreunt en kronkelt alle kanten op.)

Broer *(Tegen vader op een enigszins samenzweerderige toon)*
We hebben een niersteenverbrijzelaar nodig.

Vader Doe haar ophouden.
Geef haar een houtje.

Broer Ik heb hier geen houtjes.

Vader Wat nou geen houtjes.
(Pakt een stoel en drukt één van de poten dwars in mamie's mond)
Bijten! Bijten!

Zus *(Tegen Vader)*
 Dat zijn kristalzuurzouten papa, die zitten normaal opgelost in de urine maar door een gebrek aan oligoelementen slaan die vaak neer als bezinksel. Dat bezinksel kristalliseert als er door een gebrek aan algemeen menselijke warmte, liefde zeg maar, aandacht, tederheid, als daardoor onverteerde gal in de nieren komt.
 Papa?

Vader
 Stil!
 Stil!
(Slaat Moeder met een paar vakkundige tikken bewusteloos.)

Zus
 Onverteerde gal duidt er op dat je niet begrepen wordt.
 En dat je ook jezelf niet begrijpt.

Vader
 Moe' je ook een tik?
(Zus buigt het hoofd)
 ...
 We zullen ...
 Ik ga geld halen.
(Tegen broer) Jij let op het huis en de vrouwen.

(Loopt de deur uit en stormt bij Manfred de trappen op.)
 Goed kerel.
 Laten we mannen zijn. Ja?
 Zakenvrienden; collega's!
 Concurrentieel maar sportief, Kan je volgen?
 Fair play. Gentlemens' behaviuor!
 Elkaar openlijk en met de glimlach aankijken,
 En ondertussen, elkaars ballen in de vuist hebben,
 En knijpen.
 Ja?
 Mooi.
 Kijk ik heb hier je bekentenis. *(Legt de ouwe memo op tafel)*
 Ik kan daarmee naar de rechtbank stappen, Dat levert me makkelijk twee ton op aan Morele schadevergoeding. Fisiiek komt daar nog's anderhalve ton bovenop, want we hebben d'r laten onderzoeken door een privéarts en die resultaten zien er niet zo best uit voor jou. ... eu ... die liggen nu in een kluis, die resultaten, maar die kunnen er ook zo weer uit. Ja? Mooi. Dan komen de proceskosten daar nog boven op. Heb ik geen last van maar jij wel. Ik rond het af op vier ton die jij moet ophoesten straks, plus de schande, de vernedering, hoe te leven nadien.
 Dat gaan we toch niet doen?
 Dat gaan we elkaar toch besparen.
 We gaan ons Lies toch niet in een getuigenbank zetten en alles nog's laten meemaken.
 Kijk!
 Hier is uw bekentenis.
 Leg daar twee ton naast en we hebben het er niet meer over.
 Wat denk je?
 Twee ton en ... 'èh wat? ... Nee! 'k Wee' van niks. ... Ben je gek. Ach hou op met die onzin. Die man doet zoiets niet. Ach ga weg. Jaja! De paus hebben ze ook al 's betrapt met een kip. Als de mensen maar iemand kunne schofferen. Tss. Hou toch op zeg....'
 Snap je?

Manfred *(zet de dictafoon aan.)*
'Nee ik heb niks verkeerd gedaan.
Dit is een verslag, ik ben wetenschapper.
 ...
Waarnemer. M 'n hele leven al. Altijd wilde ik begrijpen; Niet hoe de bliksem werkt, of de koekoeksklok, maar ik!? Hoe werk ik? En ik heb gekeken, alleen maar gekeken, naar mezelf ...'

Wat is precies het bezwarend materiaal waarover je beschikt?

En naar andere mensen met een ik. Gekeken en in kaart gebracht. Feiten, fietsen, feiten, feiten, feiten. ...

Ik wilde de werking van karma, wiskundig onderbouwen. Uiteraard heb ik voor zoiets belachelijk nooit

Vader Hebben ze het bandje verwisseld?

Een subsidie willen aanvragen.

Ik heb mijn kostje bijeengeschrapt als arbeider in een paperclipsfabriek;

Manfred Nee hoor, dat is hetzelfde bandje.

(Spoelt terug)

Jah!

Ik ben het weer....

Het is nu zaterdag de zeventiende wat doet het er toe en ik ben ...woedend ...

Dit is een bekentenis.

...

Nee ik heb niks verkeerd gedaan.

Dit is een verslag, ik ben wetenschapper.

...

Vader Kutje klap!

Manfred Jaha!

Vader Nee maar dat jij, dat je, dat je, dat je dat doet eh Eddy was de naam, toch!?

Ik bedoel, wetenschap ... ja, natuurlijk!

Valt een hoop in te

Dat is veel....

En wij hebben het onze kinderen ook altijd voorgehouden hoor....

Dat van wetenschap.

Zo!

Ja.

'Tuurlijk.

Eddy, ja. Die Eddy.

Ik wist het hoor! Heb ik altijd in je gezien.

Altijd in je geloofd

Ook als iedereen tegen je was, nam ik het voor je op.

Eddy zit goed!

Kop houden! Eddy zit goed.

Zo ben ik er tegenaan gegaan.

Manfred Manfred!

Vader Hè!?

Manfred Mijn naam is Manfred.

Vader Ja, ook goed!

Kan mij 't schelen.

Als jij je Manfred wil noemen tegenwoordig

Dan gaan we Manfred zeggen toch!?

Manfred Je ben een ontzettend miserabel mens, weet je dat?

Vader Hè?

Manfred Weet je dat?

Vader Jo! Manfred.
Jij was geïnteresseerd in mijn Dochter om het dan zo maar 's te noemen.
Wat je precies met haar van plan bent, dat laat ik in het midden; maar hoe het plaatje d'r
financieel uitziet; dat gaat wel via mij, hm, officieel is ons Lies volwassen; maar financieel,
dat weet jij ook Manfred, is een mens pas volwassen zo rond zijn veertigste, ik bedoel dat je
een werkelijk gegrond inzicht hebt in 'energie' verplaatsingen op de wereld die zich op puur
monetair niveau afspelen. Voor ons is alles energie eh ... Manfred. Geld is een potentie. Dat
bestaat in wezen niet. Als dat daar ligt, als dat niet geïnvesteerd wordt dan is dat er niet. Dat
is een potentie.

Manfred Hoeveel heb je nodig?

Vader Nodig, nodig ...
Het is te zeggen....
Ik zit met een paar gouden investeringen, waaronder een veelbelovend onderzoek naar een
nieuwe benadering van het eh van het niersteenprobleem! We zouden met een enzym
gaan werken. Heel goedkoop. Dan kan je de verbrijzelaars naar het autokerkhof sturen. Dus
die lobby, die zit dat tegen te houden. Die niersteenverbrijzelaarslobby. Maar tegenhouden
kunnen ze toch niet. Hooguit een beetje afremmen. Dat stelt ons weliswaar voor
liquiditeitsproblemen maar die zijn slechts tijdelijk. We hoeven maar ruchtbaarheid aan de
zaak te geven en de investeerders staan drie vier rijen dik aan te schuiven. Nierstenen dat,
dat, dat is een verschrikking!. Een absolute nachtmerrie dus ...
Nodig is relatief.

Manfred *(Gooit een pak geld op tafel.)*
Hier!
En maak dat je wegkomt.

Vader Uiteraard. Uiteraard.
(Staat recht; steekt het geld in z'n broekzak)
Ik ... eh zal U de nodige stukken dan ter ondertekening nog toesturen meneer Manfred en U
bekomt ook per kwartaal het financieel bulletin van de, van ... van waar we mee bezig zijn.

Manfred Wil je gewoon ophouden?

Vader Waarmee?

Manfred Met uzelf.

Vader *(stilte)*
Jij bent verschrikkelijk arrogant, weet je dat?
Terwijl je eigenlijk alleen maar goed wil zijn, toch?
Begrijpend, mededogend
Dat zei je zus altijd.
Nou! Dat is niet gelukt.
Ik ervaar het echt als akelig, om zaken met je te doen.

(vader af)

Oudere Man *(komt op met kind in buggy ,beeft bloemen bij en boodschappen)*
 Kijk wat wij hebben gevonden
 Het is niet omdat het leven niks voorstelt dat je het niet zou mogen veraangemen, toch?
 We zullen d'r 's tegenaan gaan.
 Kloteleven of niet; we maken 'r wat van,
 Buggietje hier; biefstukje daar, een bloemetje zo nu en dan.
 En kijk 's wat ik heb
 Adoptiepapieren.
 Je adres, je kinderziekten en je handtekening hebben ze nodig....
 D'r staan bootladingen kinderloze echtparen op lijsten te wachten

Jonge vrouw
 Maar wie zegt ...
 Waar bemoei jij je mee!?

Oudere Man
 Nergens.
 Ik stip alleen aan wat mogelijk is.

Jonge vrouw
 Mogelijk!
 Wie denk jij wel dat je bent?

Oudere Man
 Ik?
 Ik ben betrokken.
 De aarde heeft een oppervlakte van veertig maal veertig duizend vierkante kilometer
 Dat is één komma zes miljoen, ja? Vierkante kilometer plek waar jij uit kan kiezen om
 ergens je baby te gaan zitten weigeren eten te geven;
 En waar ga je het doen?
 Precies!
 Op die paar meter die ik voor mezelf had uitgekozen om te sterven.
 Dat ik bijgevolg 'betrokken' ben is wel het minste wat je van mij kan zeggen.

 We kunnen hem ook dood maken als je wil,
 Hij bestaat toch niet officieel
 Dus als we het lijkje goed weg doen,
 Afkoken en aan de kat voeren; of in een put met mettee ...

Jonge Vrouw *(Tegen de baby)*
 Kijk niet zo naar me!

Oudere Man
 Een put met... hoe heet dat; wat ze bij het kompostereren gebruiken.
 Fertilizer!

 Maar ook dat ben je niet verplicht om te doen ja?
 Als je dat niet wil; Prima.
 Dan wil je dus zelf voor je kind zorgen.
 Doe dat dan.
 En hou op met Met te doen zoals je doet.
 Hou op Ja.

Jonge vrouw
Huilend, terwijl ze de baby uit de buggy haalt en tegen zich aandrukt)
 Kijk niet zo naar me

Oudere Man
 En ik heb hier ook een vakblad voor optiekers,
 Achterin staan werkaanbiedingen.

Vader *(Vader verschijnt in de deuropening bij het gezinnetje, met een doos onder de arm)*
Tadaa!
Kijk wat ik heb!
Pijnstillers, Fort!
Franse pijnstillers. Weet je wat het betekent 'Fort'? Heftig, fel, sterk.
Waar is Lies.

Broer
Lies is weg.
Ze is weggegaan.

Vader
Goed!
Dan schrappen we Lies.
Ik ken haar niet meer.
Zinkende schepen verlaten kan iedereen
Wacht maar ... tot we straks weer met volle zeilen en krakend onder de kostbare lading de ene belangrijke haven na de andere aandoen

Broer
Waar heb je het over.

Vader
Eh
En dit is een bloeding. Iets waar je bloed beter van wordt
Deze zijn om te wateren.
Deze is een menstruatie ... iets.
Ze zijn allemaal tikkie over vervaldatum, dus je moet zorgen dat ze ze gauw allemaal doorslikt, dan is ze zo weer beter,
Ze komen uit een lading die bestemd was voor het front in Afghanistan.
Die menstruatie pillen. D'r zit iets in waar je baard beter van groeit, dat vinden die lui van de Talibaan lekker, en het is ook het eerste waar de Mudjahéddin naar op zoek gaan als ze een stelling op de Talibaan hebben veroverd. Dat hoor je niet op het nieuws maar eigenlijk gaat die hele oorlog in Afghanistan over deze pillen.
Mooi!
Ik ga ... nog gauw een paar investeringen doen ...
Eh Lies komt er niet meer in., begrepen?
....
Tegen vanavond ben ik terug.
Zorg dat je haar d'r weer bovenop krijgt;
Ik ben geil.

Een optimistisch muziekje wordt ingefade

De eerste twaalf maten uitde wals van het Zwanenmeer van Tchaikovski, in een loop, altijd weer opnieuw, tot het op je zenuwen gaat werken.

(Bij Manfred wordt geklopt)
(Lies staat voor de deur)

Manfred Wat kom jij doen?

Zus Werken.

Manfred Op dit uur?
Kom maar binnen.

Zus Ik eh... *(Ziet zij hoofd vol bloed en zwellingen)*
Wat is er gebeurd?

Manfred Het is goed,
Het is goed.
Je mag thee maken; kan je thee maken?

Zus Iedereen kan thee maken toch?

Manfred Laat maar 's zien dan.

Broer *Moeder begint te kreunen*
Broer verzorgt haar; veegt het bloed van haar gezicht met een washandje,
Geeft haar te drinken.
Kan je slikken?
Ik heb hier pilletjes tegen de pijn
Maar als je moeilijk kan slikken kan ik ze ook fijn maken en oplossen in een beetje water.
Kom even rechtzitten.

Oudere Man *(terwijl de jonge vrouw haar baby zit te zogen.)*
En je hebt recht hoor op dingen...
Ik bedoel d'r zijn premies voor jonge moeders
En kindergeld; daar heb je gewoon recht op weet je.
En, ah joh ...
En je zal merken d'r komt gauw genoeg weer een man in je leven.
Of een man in je leven ...
Je ziet er leuk uit dussss
Het leven gaat wel weer met je aan de haal.
En d'r zijn mannen genoeg die d'r een kind bij willen pakken volgens mij, tegenwoordig .
Ik bedoel
...
N'jah, ik kan misschien beter m'n mond houden.

Vader *(Op het scherm achter zien we een ons onbekend echtpaar*
en we horen vader erop in praten)

Zie je ... jullie geld zit meteen op honderdnegeenzestig procent return, binnen het eerste jaar.
En dan kan je d'r zelf ook nog een maand in, als je wil,
Kijk dit zijn ze.
Dat zijn Ranchettes, natuursteen, open haardje, zwembadje d'r bij.
En dan hebben we het over de Merzin; dat is de Turkse Riviera
De grond is gratis.
Het is te zeggen ... gratis.
Je koopt 'm eerst aan en dan bij het indienen van de bouwaanvraag heb je recht op een subsidie ,
Die de Turkse overheid heeft ingesteld voor het opwaarderen van achtergebleven gebieden .
Die subsidie bedraagt iets meer dan, dan eh ...
Je houdt daar nog die negenenzestig percent aan over.
Kijk! Hier heb je een uittreksel uit het Besluit van 24 november '99. Let vooral op paragraaf zeventien Bis , Links staat de Turkse tekst, rechts de Franse vertaling....
Waarom heb ik jullie nou uitgekozen ...
Wel

Beeld en Muziek faden weg
In de plaats daarvan verschijnt de tekst
ZEVEN WEKEN LATER
op het scherm.

*En we horen gemorrel , de centrale deur gaat open.
Joris en de Oude Moeder Komen binnen.*

- Oude moeder Nee, nee, nee, nee...
Ons hebben ze niet meer vanaf nu.
Ik ben zo uitgelaten als een meisje op haar eerste bal
Wil je dat geloven.
Je zou bijna denken dat ik het ben die met een vers hart rondloopt.
Het mijne is vierenzestig jaar; dat mag ik niet vergeten.
Ik ben zo gelukkig dat ik het makkelijk kapot zou kunnen trekken;
Ga maar in je zetel zitten;
Of wil je liever liggen? We kunnen ook wisselen .
Ik zit er niks mee in om in de zetel te slapen al doe ik geen oog dicht
En wat gaan we eten. Zal ik 's goeie vette kost klaarmaken?
We mogen eten wat we willen nu.
Heb je zin in een bord warme mayonnaise?
Met een varkenspoot erin wat denk je?
- Joris Liever geen varken mam.
- Oude Moeder En morgen ga ik een reis bestellen,
Naar Bézière,
De negentiende begint Ons Lieve Vrouwke daar weer te huilen en dit jaar gaan we zorgen
dat we d'r bij zijn.
Ik zal een plaquette laten maken; 'Uit dankbaarheid! Vanwege Joris en zijn Moeder.'
Ik heb de doktoren nog gevraagd of ze uw kapotte hart wilden inpakken en meegeven,
Maar dat wordt niet gedaan naar het schijnt.
Het zou nochtans sjiek geweest zijn,
Ik had dat willen laten prepareren en in doorzichtig kunsthars gieten.
En dan in Bézière tussen de prothesen hangen, waar het thuis hoort;
Tussen de beugels, de brillen en de houten benen die de mensen niet meer nodig hebben.
Vanwege Joris en Nathalie! De mensen moeten niet weten dat ik uw moeder ben.
Laat ze maar denken dat we een liefdespaar zijn.
God weet wat ze nu met dat hart hebben gedaan....
- Joris Mam.
- Oude Moeder We zouden dat 's moeten uitpluizen, waar de ziekenhuizen blijven met al hun afgezette en
weggesneene stukken mens.
Een nageboorte dat weet ik, daar maken ze lippenstift van heb ik 's gelezen, maar de rest;
al die nieren en die hartkleppen en wat snijen ze nog allemaal niet weg; dat is nogal wat
hoor, als ge dat op nen hoop zou zien. En maken ze daar nu katteneten van of of ... verf
Van beenderen maken ze folie; folie bio-afbreekbare folie, heb ik gelezen, die kan rotten als
je hem weggooit; om boterhammen in te verpakken
- Joris Mam.
- Oude Moeder Wat is er?
Heb je honger?
- Joris Nee, maar vind je het erg om even stil te zijn?
- Oude Moeder Natuurlijk niet. Waarom zou ik het erg vinden om even stil te zijn?
Je hoeft maar iets te vragen en je hebt het.
Heb je liever vis? Een vette vis? Makreel? Je hoeft het maar te vragen; ik ga er zo om... Met
die premie die we krijgen omdat jij je als proefpersoon hebt opgegeven kunnen we ons van
alles veroorloven waar we vroeger niet aan moesten denken; als we het maar opschrijven.
Dat hadden ze gevraagd; dat we alles zouden opschrijven; wat je eet en wat je doet... en als
je je wandelingen maar maakt. Drie keer twintig minuten stappen per dag. En je niet
opwinden.

Joris Ma-ham ...

Oude Moeder Jaja ik zwijg. Ik zorg wel dat het stil is; wees maar niet bang; ik hou mijn mond.
Zie je; slot erop, sleutel weg, en je hoort mij niet meer, zo moeilijk is dat niet. Je hoeft het
maar te vragen en ... alles. Alles
(*Stilte*)

Joris Ik vind het wel gek om terug hier te....

Oude Moeder Wat is daar nou voor gek aan?
Dat hoef je toch niet gek te vinden. Je hebt hier altijd gewoond; je hele leven al; dat is toch
niet gek! Als we nu plots in een dure villa zouden wonen; of in een boot... of, of, of
D'r zijn zo veel plekken die gek zijn. Maar niet hier, lieverd. We zijn gewoon thuis; dat is
lang niet zo gek.

Joris Ik heb alleen allerlei gevoelens, mam, die mij hier bespringen

Oude Moeder Zet ze uit je hoofd.

Joris Ze zitten niet in m'n hoofd.

Oude Moeder Alles is goed nu; d'r kan je niks overkomen..

Joris Maar d'r zijn dingen die ik gedaan heb mam, vroeger
En die moet ik proberen weer goed te maken.

Oude Moeder Voor mij hoef jij niks goed te maken.
Zoals je nu bent lieverd ...
dat maakt alles goed

Joris Ach ...
Ik regel het wel. Jij hoeft je daar geen zorgen over te maken.

Oude Moeder Maar jij ook niet! We hoeven ons nergens meer zorgen over te maken.
Nooit meer. Wij mogen ons zelfs nergens meer zorgen over maken; de professor heeft het
verboden.

Oude Moeder Wat ga je doen.?

Joris Stappen.
Even weg.
Ik moet ; ik wil iemand spreken.
In verband met die gevoelens waar ik het net over had.

Oude Moeder Oh!?

Joris Ja.

Oude Moeder Wie moet jij spreken dan; of mag ik dat niet weten.

Joris Nou ...
Jawel ... dat meisje van hiernaast.

Oude Moeder Loop je nou niet een beetje hard van stapel?

Joris Nee mam, dat denk ik niet.

Oude Moeder Zouden we het niet eerst aan de professor vragen of dat wel mag; verliefd worden met een
varkenshart.

Joris Of dat nu mag of niet van de professor;
Ik moet met haar praten.

Oude Moeder Joris!
(maar de deur is al achter hem dichtgevallen.)

*(Joris loopt naar de plek waar de Jonge Vrouw en de Oudere Man resideren,
Hij klopt aan ...*

Oudere man *(Er wordt geklopt)*
 Jah, ja ja ja ja ...
(Staat op; doet open)
 Oh Jij bent het.

Joris *Mummelmummelmummel*
(zegt iets onverstaanbaars)

Oudere man Choh!
 Zij is er niet nu.
 Maar ik verwacht haar elk moment ze had hier al kunnen zijn eigenlijk
 Wil je niet binnenkomen.

(Jonge vrouw komt aangelopen)

 Zie je wat heb ik gezegd.

Joris Ik eh ... Ik kom je iets melden.

Jonge vrouw Ga zitten.

Joris *Blijft staan.*
 ...
 Je mag je kind houden.

Jonge vrouw Oh!
 En

Joris *Haalt een papier uit z'n binnenzak.*
 Hier, scheur maar kapot.

Jonge vrouw Hoe kom jij daaraan.

Oudere man Wat heeft ie?

Jonge vrouw Dit is dat kontrakt dat ik ooit ondertekend heb, van die mensen, dat echtpaar...

Joris ...
 Dat echtpaar bestaat niet.

Jonge vrouw Jawel.

Joris Ik ben het echtpaar.
 Alles is verzonnen.
 Ik heb alle brieven geschreven,
 Ik heb ook die dokter omgesmoesd.
 Alleen het zaad was echt.
 Dat kwam van mij.

Jonge vrouw Waarom?

Joris ...
 Omdat het kon.

Jonge vrouw Dat is geen antwoord.

Joris Omdat ik het kon.

Jonge vrouw ...

Joris Ik kende je nog van vroeger enne
...
Ik mocht niet werken,
Maar ik kon ook niet stilzitten.
En ik ben vroeger ... gedurende lange tijd ... verliefd op je geweest.
En ik wou zien of het kon. Ik kon zulke dingen wel bedenken maar ik...

Jonge vrouw Wanneer.

Joris ...
Toen we dertien waren.

Jonge vrouw Toen?

Joris En veertien en vijftien ...

Jonge vrouw En jij wist dit de hele tijd?

Oudere man Ik weet van niks.
Ik doe soms dingen voor 'm omdat hij geen auto mag rijden.
En ik weet niet beter dan dat jij de vrouw bent van een kennis die in nesten zit. Dat heeft ire me tenminste verteld, Een jeugdvriend van 'm met gokschulden die moest onderduiken, en jij was z'n pas bevallen vrouw die ook werd bedreigd
En dat kwam die me dan vertellen toen het zo regende buiten, die avond dat jij uit het moederhuis was gaan lopen. En 'sorry dat hij d'r mij mee overviel en dat hij wel gauw een andere oplossing voor je zou zoeken. ' Als iemand zo op je afkomt in absoluut rotweer dan ga je niet denken dat hij liegt.
En toen kwam jij met je verhaal over die Yemenieten;
Wist ik dat er iets niet klopte, tja
Ik dacht : Laat maar; het zal wel blijken ..
Nou, je ziet wel.

Joris Je kan om het even wat verzinnen.

Jonge vrouw Ik weet niet wat ik moet zeggen.
(Lange tijd stil)

Joris Ik wil het goedmaken.
In de zin van ... als ik iets kan doen, om het even wat ... jij mag het zeggen.

Jonge vrouw *(Moet ineens overgeven)*
(Terwijl ze haar mond afveegt)
Ik heb geloof ik war frisse lucht nodig.
(Gaat naar buiten)

Joris Desnoods wil ik met haar trouwen.
Kan mij 't schelen.

(Komt als een razende weer binnen, pakt de buggy met de baby en verdwijnt weer, de deur uit, het toneel af.)

Oudere man Ik vind dat we haar nu niet alleen moeten laten.

Joris Juist.
(Hij staat even te dralen, dan gaat hij op een holletje achter haar aan het toneel af, terwijl hij z'n broek optrekt, hij is vermagerd door de operatie)

Manfred *(stopt de video van Joris in de recorder
we zien het beeld op de achterwand gebeamd)*
*Joris zit in z'n zetel. Lepelt mayonaisse. Achter hem Schuifelt zo nu en dan de oude moeder
door het beeld*

Joris Oh wacht effe!
*(Joris legt een plaat op.)
(Het Eligiac trio van Rachmaninov.)*
 Er komen niet zo veel gedachten bij me op die de moeite waard zijn heb ik gemerkt.
 Zo lang het goed gaat, denk je dat er veel is wat je zou kunnen zeggen als je eenmaal met de
 smaak van de dood in je mond zit....
 Maar nu het zo ver is, merk ik dat niks er nog toe doet.
 En dat is niet eens zo'n ongunstig gevoel ... meneer.

Alles is opgebrand,
 Plezier, woede, aandrang ...
 Ik ben alleen nog.

Ik heb je ooit veroordeeld, natuurlijk,
 En ik ben kwaad op je geweest.
 Tjongejongejonge, wat ben ik kwaad op je geweest.
 En daar weet jij helemaal niks van
 Het is een eigenaardig verhaal wat zich tussen ons heeft afgespeeld ... meneer.

Weet je ... jaren terug, toen je een tijdje met die camera's en zo bezig was en naar mensen
 zat te loeren, had je ook in je eigen slaapkamer iets geïnstalleerd.
 Je hebt toen mama met een hele reeks mannen naar bed zien gaan, vanuit je loerhokje ...
 Dat heeft jou toen zo aangegrepen, dat je van het ene moment op het andere niks meer met
 mama te maken wilde hebben; maar officieel scheiden kon ook niet, want dan was je
 cameragedoe aan het licht gekomen. Dus toen heb je die truuk met dat been uitgehaald; en
 die coma zodat je van je vrouw af was zonder in een schandaal betrokken te geraken
 Maar ...
 Mamma met al die mannen, dat was een grap meneer.
 Om te laten zien wat ik kon.
 Dat waren videotjes die ik had laten maken en op jou slaapkamercircuit gezet ...
 Ik heb er geen moment aan gedacht dat je het ernstig zou nemen.
 Ik kon me niet anders voorstellen dan dat je het zou ontdekken en vreselijk moeten lachen en
 dat we dan een gezin zouden worden of zo ...
 En nadien wist ik niet meer hoe ik het weer ongedaan moest maken.
 ...

Ik heb mij verveeld,

 En ik heb je gemist,
 Ik heb al je boeken over electronica van buiten geleerd

Oude Moeder *Komt ertussen van op de achtergrond*
 .Joris! Die verpakkingen zitten hier nog vol artispen jongen

Joris Wat is dat eigenlijk, meneer,
 Een moeder.
 Als je je ogen dicht doet en je denkt 'Moeder' dan komt er iets bij U boven dat zo groot is
 als de hemel en de aarde en het hele universum samen. !
 En als je dan je ogen weer open doet; dan staat daar en stuk spatader met een snor voor uwe
 neus.

Oude moeder Kijk 's hier! Die wikkels van de mayonaisse daar staan er dubbele op.
Dat laat jij allemaal liggen.
En ze hebben zukke mooie boeken.

Joris Enfin, op een goeie dag merkte ik dat je cameraatjes weer werkten,
En dat je weer zat te loeren;
Je was helemaal niet weg,
....
En toen eh
Ben ik jou in de gaten beginnen houden, terwijl jij naar de wereld keek,
Ik merkte dat je soms, voor geld, kleine, anonieme marktonderzoekjes deed,
Of dat je soms zogenaamd 'blanco' informatie verkocht aan privé mensen.
Had je nooit moeten doen meneer.
....
Ik heb je toen een brief geschreven ,
Als advocaat van een grootindustriële die anoniem wenste te blijven,
Of jij een arts wist die kunstmatig wilde insimineren op een draagmoeder.
....
Dat zaad dat je toegestuurd kreeg en dat je op je fiets door de regen naar die arts hebt
gebracht was het mijne.
...
Weet je wat het is.
Ik denk dat ik aandacht wilde,
Aandacht papa, aandacht

*Manfred slaat met een hamer de beeldbuis stuk.
En z'n camera's en z'n installaties
Het is een heel rustig en weloverwogen stukslaan.*

Vader *(Vanuit de verte horen we geloei van sirenes dichterbij komen.)
(We horen auto's aankomen, portieren dichtklappen, stemmen....)
Dan komt vader opgestormd vanuit de zaal.
Mevrouw Joris! Mevrouw Joris!*

Oude Moeder Welke gek hoor ik daar nou roepen.
(Gaat kijken bij de deur)

Vader Mevrouw Joris!
Ik weet wie geschoten heeft!
Ze hebben haar al meegenomen de politie.
Die van hiernaast; met dat kind, die geen werk heeft,
Dat is het lief naar 't schijnt van een heel gevaarlijke bankovervaller.
En nu heeft ze daarnet haar kind in 't kanaal gesmeten.
Gelukkig had iemand het gezien ,
Een aardappelboerboer met een gsm
Dus die belde onmiddellijk de hulpdiensten,
En uw zoon mevrouw Joris, die was daar ook in de buurt.
Die is dat kind onmiddellijk achternagesprongen

Oude Moeder Och God.

Vader Ja.
En hij heeft dat kind nog levend op de wal kunnen leggen...
Maar zelf geraakte hij d'r niet meer op.
Die Het kanaal dat was te hoog; die rand, dat is een betonnen richel,
Die steekt zo'n zestig centimeter boven het water uit,
En hij kon zich daar niet ophijsen,
Hij viel telkens terug, snap je,
Die boer vertelde het me.
Die was aardappelen aan het planten, met zo'n grote machine weetjewel, aan de overkant
van het kanaal en die had nog staan zwaaien en roepen, dat er vijftig meter verder een stalen
laddertje op de richel was gelast, zo'n ding voor drenkelingen, snap je, maarree... die boer
had de wind tegen, hij kreeg z'n woorden terug in z'n smoel geblazen.
En Joris bleef maar proberen ... tot het niet meer ging waarschijnlijk.
Ik kwam daar net aan toen ze hem bovenhaalden, de hulpdiensten....
Naaa... die zag helemaal purper,
zo stijf als een pik,
die kregen ze niet meer gereanimeerd
En haar hebben ze ook meegenomen; voor ondervraging allicht.
Nu ja, het wordt vast rustiger in de buurt,
Zonder haar,
Als we dat een tijdje zo houden, kunnen weee...
Bij de gemeente solliciteren voor bloembakken
....
Afijn,
Eh Mevrouw Joris;
Nog van harte gecondoleerd met de dood van uw zoon; laat ons weten wanneer de brafenis
is, we zullen er zijn, mijn zoon en ik

De wijven zijn bij mij ook allemaal gaan lopen mevrouw Joris
....
Als je wat nodig hebt, soep of zo, die deur daar, kloppen en wij staan er.
(Gaat weg. Komt terug)
Ook als je wat over hebt, soep of zo Die deur. *(Maakt klopbeweging)*
Dank je mevrouw Joris.

Oude Moeder sluit de deur en gaat, helemaal gebroken, voor het eerst die avond, in Joris' zetel zitten.

Vader loopt door naar huis, komt daar binnenvallen

Moeder zit stijf op een stoel met één van de drie overige stoelen nog steeds tussen haar kken geklemd

Broer heeft haar hand vast,

Zus loopt bij Manfred met stoffer en blik de boel op te ruimen,

Manfred zit.

Vader

Wat een ouwe koeiedag!

Ik heb Verhoeven op m'n kop gehad, Vertstreken probeerde me iets in de schoenen te schuiven, later op de dag kwam De Boeck z'n exceem nog's laten zien, die wilde weer ziektevakantie. Ik heb 'm doen oplazeren, met z'n pleisters en z'n zalf En dan nog een kuttelefoontje, uit Oestbekistan....

Ik moet even helemaal met rust gelaten worden

Ik ben moe, ik heb honger, ik heb dorst,

(kwakt het diarreemengsel van zus naar binnen)

Ik weet niet waar ik eerst aan moet beginnen,

Ik ga liggen denk ik,

Nee ik ga eerst iets eten...

(Vader blijft gewoon staan. Lange tijd is het stil

Wat kan er nu nog gebeuren?)

Oude Moeder *(haalt een glinsterende micro tevoorschijn.)*
Laat mij nu nog maar wat babbelen.
Ik weet wel niet wat zeggen maar ...
Je zal je misschien afvragen : wat denkt zo'n moeder in zo'n geval,
wat raast er allemaal door die kop...
Wel; ik denk niks meer.
Weet je,
Hij zat 's een appel te schillen,
Voor zichzelf,
In de keuken.
Ik kwam binnen, Hij zat met z'n rug naar me toe...

Vader Het papier! Het W.C. papier is op!

Oude Moeder En hij heeft toen zo'n vierde van een appel,
Een Jonagold was het,
En die had hij geschild en van het klokhuis ontdaan en op een wit bordje en alles,
En die had hij toen onder zijn stoel door, naar mij toegeschoven, over de vloer en zonder mij
aan te kijken.
'Mam!'
Zei hij alleen maar...
'Mam!'
Hij was toen zeventien jaar,
ik zal het nooit vergeten.
Zoiets, wil ik nooit vergeten.
En verder.... Wens ik niks te onthouden.
....
(blijft futloos voor zich uit zitten kijken met de micro voor de mond)

(De jonge vrouw komt weer thuis met het kind)

Vader Hallooo! Mannen! Horen jullie mij nu niet of wat?

Oude Moeder Manfred!
...
MANFRE....

BBHHHAAAFFFFF!!!
De grootst mogelijke ontploffing die we kunnen realiseren.
Een 'paar ton' isomopuin dat uit het grid valt, met een goeie knal d'r bij
...
Na de ontploffing:
Stilte.
Dan: Vogeltjes.
Kind begint te huilen.
Muziek 'True Romance fade in.
De Oude Moeder gaat het babietje uit het puin halen...
Ondertussen op band, de stemmen van

Broer Dit is het!
Nou zijn we d'r uit geloof ik.
Wat goed zeg.
Ik wist het!
Ik wist het!
Ik wist dat er een eind aan ging komen.

Zus Ik heb het ook altijd geweten

Ergens,
Ik wist alleen niet waar ik het vandaan haalde.

Vader Hallooo!
Ik zit hiet nu al zevenentachtig mnuten en ik heb nog altijd geen papier, jongens!
Dan loopt er iets niet gesmeerd!
Halloooo!

Moeder Hou op!
D'r is iets gebeurd!
Ik weet niet precies wat. Maar d'r is iets gebeurd.
Kijk maar....
Alles is anders.

Jonge vrouw (Met een ontzettende schaterlach)
Jeeee!
Nou zie ik het pas.
Waar ik me allemaal druk over heb gemaakt
En het hoefde helemaal niet!
Ik schaam me ziek!

Oudere man Anders ik wel

Jonge Vrouw Wat ontzÉTend

Oudere man Komisch!
(Beiden komen niet meer bij van het lachen)

Baby Mama!
Mama!
Niet doen

Jonge vrouw Ssssst...
Ik zal altijd bij je zijn.
Ook op momenten dat je d'r geen weet van hebt.

Baby *(Woedend)*
NIET DOEN MAMA!

Manfred Ik weet niet....
(Kind huilt hartverscheurend)
Ik weet niet of wat ik heb gedaan het juiste is
Ik weet het niet.
Ik kan niks anders verzinnen dat ik had kunnen doen, maar
Was dit nu het juiste....?.

(Einde muziek 'True Romance')

Oude moeder *(Sust het kind, tot het slaapt.)*
In ieder geval....
Je vader had een goed hart.
...
Hierzo, weetjewel...

(Wijst met haar hand naar de plek tussen haar dorre borsten.)

DOEK.

(Terwijl het publiek naar buiten gaat, krijgen we het nieuwsbericht van in het begin weer te zien. Misschien nog uitgebreid met beelden van een reporter ter plaatse)